

**Обережно: БІЗНЕС
НА СПІВЧУТТІ**

с. 5 »

Цікава

ГАЗЕТА
на вихідні +

31 січня 2019 року №5 (61) Ціна 5 грн

● ЗНАЙ НАШИХ!

«Українські вишиванки моїм руандійським родичам дуже сподобалися, а приїдуть у гості — то ще й борщем та варениками нагодую!»

І гопака вшкварить, і на лопатки покладе!

Жан Беленюк, син українки та руандійця, не втомлюється добувати перемоги під синьо-жовтим прапором

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Натуралізованими спортсменами-іноземцями, які виступають за нашу державу, українців уже не здивуєш. Свого часу за національну збірну України з футболу грав бразилець Едмар. Нині ж одним із лідерів нашої команди є ще один «чарівник м'яча» — Марлос. А народжений у Пекіні гравець у настільний теніс Лей Коу змінив китайський паспорт на «тризуб»

бий» — і вже представляє нашу країну на кількох Олімпійських іграх.

Зовсім інша історія в борця Жана Беленюка. Адже він народився в Україні. І хоча нашої крові в жилах цього афроукраїнця тільки половина — козарлюга він хоч куди! Дворазовий чемпіон Європи, чемпіон світу, володар олімпійського «срібла»! Знайомтесь — 28-річний Жан Венсанович Беленюк...

Закінчення на с. 11 »

“
**Він народився
в Україні. І хоча
нашої крові в жилах
циого афроукраїнця
тільки половина —
козарлюга він хоч куди!
Дворазовий чемпіон
Європи, чемпіон світу,
володар олімпійського
«срібла»!**

Фото volyn24.com.

● ГОСПОДИ ПОМИЛУЙ!

За словами архієрея, 2014-го у нього поцупили п'ять ікон і ящик горілки...

Не читайте — бо Лебідь прокляне!

Одіозний митрополит Павло готується до 25-річчя
своєї намісництва у Свято-Успенській Києво-
Печерській лаврі

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Батьки назвали його Петром, але у 28-річному віці він постригся у чернецтво і прибрав ім'я іншого первоверховного апостола — Павла. Перші три десятки років його життя майже нерозривно пов'язані з рідною Волин-

ню — проте невдовзі він робить блискучу кар'єру в Києві. Маючи високий ранг митрополита, він користується титулом «Вишгородський і Чорнобильський» і насправді не має у підпорядкуванні власної єпархії. Але воно йому не дуже й треба. Адже впливу в цього архієрея — хоч відбавляй. Уже впродовж майже чверті століття він є намісником величезної православної святині — Свято-Успенської Києво-Печерської лаври.

Закінчення на с. 3 »

Фото glavred.info.

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

«Солодка парочка»: разом із волинянином Тимошуком честь «руссакава міра» захищатиме ще й дніпрянин Ракицький

Найрезонансніші події в країні та світі очима наших журналістів

Футболіст збірної України дуже щасливий, що гратиме за путінську команду

Захисник ФК «Шахтар» Ярослав Ракицький перейшов до пітерського клубу «Зеніт», де тренером працює ще один «ширий патріот» — уродженець Луцька Анатолій Тимошук, яким ми колись так гордилися

Ракицький підписав контракт із «Зенітом» на 3,5 року. Його зарплата становитиме 2,5 мільйона гривень. «Я дуже щасливий! Перейшов з однієї топ-команди — «Шахтаря» — в іншу топ-команду — «Зеніт», — заявив Ярослав, позуочи з футболкою із написом «Россия».

А ще цей громадянин України пообіцяв битись на полі за своїх російських уболівальників. Те, що ці фанати або схвалюють війну проти нашої держави, або й воюють проти українських хлопців на Донбасі, іому байдуже, а може, навіть і приємно. Адже, як відомо, Ракицький — єдиний футболіст національної збірної, який не співав наш гімн і не тридав руку на серці під час його звучання.

Через це журналіст Кирило Крижанівський влучно зазначив: «Вони (Ракицький та Росія. — Ред.) просто створені одне для одного — людина, яка ненавидить Україну, та ціла країна, що ненавидить Україну».

Роксолана — офіційно з Рогатина!

Українська сторона добилася історичної справедливості — вилучення напису про нібито російське походження дружини Сулаймана I Роксолани біля її успільнниці в мечеті у Стамбулі

Раніше у тексті йшлося про те, що вона має «російське походження», а тепер зазначається: «Вона донька священика з Рогатина, розташованого на території нинішньої України». Роксолана, або Гюррем Султан, — дівчина, яка стала спочатку наложницею, а потім дружиною Сулаймана I і дуже впливовою особою.

Дякуємо за пильність і хорошу роботу нашим дипломатам у Туреччині, котрі добились виправлення помилки! Нагадаємо, що у 90-х роках минулого століття українці наполягли, щоб на пам'ятнику руській княжні Анні, яка стала дружиною французького короля Генріха I замість слів «Анна Російська, королева Франції» було написано: «Анна Київська, королева Франції».

Чудово, що ми крок за кро-ком повертаємо собі вкрадену Кремлем історію, повертаємо собі все руське. Бо Русь — це Україна, а руське означає українське. Тому не плутайте руське із «руським». М'який знак має ключове значення!

● ПРЯМА МОВА

Юрій ЩЕРБАК, письменник, виступив на форумі «Від Крут до Брюсселя. Ми йдемо своїм шляхом», на якому Петро Порошенко оголосив, що вдруге балотуватиметься на посаду глави держави:

Об'єктом персональної ненависті українофоба Путіна став Порошенко. Ненависть ця особиста і токсична, обумовлена непоступливою позицією Президента України, його ефективними зусиллями в організації протидії російській агресії. Давайте сьогодні прямо скажемо, що Порошенко переграв Путіна у багатьох компонентах військово-дипломатичної боротьби. І спасибі йому за це... Ми повинні донести до всіх українців, що Президенту Порошенку сьогодні немає альтернативи. Головнокомандувачів не міняють під час битви. Це знала Великобританія, Черчилля і Сполучені Штати Рузельвіта. Не міняли.

Батько знайшов доньку у ямі...

На Житомирщині сталася страшна трагедія — у Різдвяну ніч у лісі на смерть замерзла 21-річна студентка медичного коледжу Ірина Дворецька (на фото)

Рідні переконані, що винен водій автобуса. Він висадив її посеред лісу одну. Причина — у дівчини не вистачило грошей, щоб заплатити за проїзд. Батько самостійно відшукав доньку тільки на третю добу. Вона провалилася в яму по пояс, чоловік так і знайшов її — мертву, з широко відкритими від переліку очима. Вирубував дівчину сокирою із льодяної пастки. Водій заперечує свою вину. Каже, що Ірина сама вийшла на наступні зупинці, поки він видавав іншим пасажирам багаж.

Адвокат Ростислав Кравець у розмові з OBOZREVATEL підкреслив: якщо провінна во-

дія все ж буде доведена правоохоронцями, то йому може загрожувати до 5 років в'язниці. Також Кравець радить: коли хтось опиниться у подібній ситуації, у жодному разі не покидайте автобус. «Якщо хтось не платить, то водій повинен викликати поліцію. Патрульні складуть протокол і передадуть справу в суд. І вже він буде стягувати оплату за проїзд», — підсумував адвокат.

Розкажіть це своїм дітьм. Не наражайте їх на небезпеку чи навіть смерть...

Януковича силою можуть викрасти з Росії

Оболонський суд Києва виніс вирок — 13 років в'язниці — колишньому президенту України Віктору Януковичу (на фото) за державну зраду

Але чи є можливість повернути злочинця з Росії, куди він utik? Тим паче, що пособництво РФ у війні з нашою державою — лише одне зі звинувачень, які українці можуть висунути цьому кривавому покидьку. Сподіваємося, що будуть ще суди і він відповість за інші свої злочини.

Колишній заступник голови Служби безпеки України генерал-майор Віктор Ягун вважає, що наші спецпідрозділи не гірші за ізраїльські й американські і цілком могли б провести спеціальну операцію та доставити злочинця в українську тюрму. За його словами, у нас є «хлопці», які вже виявили бажання і готовність до такої акції.

Що для цього ще необхідно? «Політичний дух», як каже пан Ягун. Адже якщо спецоперація провалиться, то треба мати мужність взяти на себе відповідальність за неї. А це під силу лише лідерам, які розуміють, що держава не завжди буде сягнути в чистих рукавичках.

● ГОСПОДИ ПОМИЛУЙ!

Не читайте — бо Лебідь прокляне!

Одіозний митрополит Павло готується до 25-річчя свого намісництва у Свято-Успенській Києво-Печерській лаврі

Закінчення. Початок на с.1

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

За цей час він спромігся «вляпатися» в силу-силенну скандалів. Відбираючи телефони у журналістів, намагався «трохи посунути» важко хворого (але ж іще живого!) митрополита Володимира, сварився на візіді в лавру з патрульним поліцейським, який посмів зупинити його розкішний «Мерседес» за очевидне порушення правил дорожнього руху. А ще цього архіпастиря буцімто труїли «ртуттою і миш'яком». І обкрадали, виносячи із заміського митрополичого маєтку... горілку, до того ж — ящиками.

Проте чи не найбільше митрополит Павло (Лебідь) славиться своїм умінням проклини. Як стверджує він сам, «гарантія» — майже 100%!

«ДО ВЕЧОРА ПОМРТЕТЕ ВСІ! В ІМ'Я ОТЦЯ, І СИНА, І СВЯТОГО ДУХА!»

Здавалося б, хто вас, владико, тягнув за язик?! Але нещодавно під час інтерв'ю, згадуючи давні конфлікти з лаврськими «музейниками», митрополит Павло спокійненько так заявляє: «Там були такі відкріті дебати. І я сказав, що помруть, якщо не підуть. І в один день три людини померло».

Ті ж, хто якимось дивом таки вцілів, буцімто побігли скажитися прямісінко до тодішнього митрополита Київського і всієї України Володимира, який начебто страшно розлютився («іскри з очей сипалися!») і викликав Павла на кілім.

Повернувшись після «вправлення мізків», Павло (за його власними твердженнями!) «покаянно» промовив: «До вечора помрете всі! В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа! І до вечора ще одна людина померла...»

Хтось із дотепників, коментуючи це в соцмережах, написав дуже коротко: «Чоловіче, а ви точно намісник Свято-Успенської Києво-Печерської лаври?!

З ВОЛИНЯ — У КІЯНИ, З «РАДЯНСЬКИХ ТОРГАШІВ» — У ДУХОВНІ ОТЦІ

Митрополита Павла називають одним із найбільш відданих Москві архієреїв УПЦ МП. Хоча закорінений цей чоловік у прадавньому українському Волинському землю.

Адже народився Петро (Павлом він стане пізніше) у селі Борбин Млинівського району Рівненської області 19 квітня 1961-го. Закінчивши там восьмирічку, «повну середню» здобув уже в сусідніх Довгошиях.

17-літнім юнаком перебирається до обласного центру сусідньої Волині, де вступає до Луцького технікуму радянської торгівлі. Одержаніши диплом, два роки служить у лавах Радянської армії — у столиці сонячної Азербайджанської РСР, місті Баку.

Після демобілізації Петро Лебідь виїдує до Москви — навчачися в духовній семінарії. У Білокам'яній його висвячують на диякона. Натомість священиком він стає вже на рідній волинській землі, хіротонія відбувається на самісіньке Різдво Христового — 7 січня 1988 року — у Свято-Троїцькому кафедральному соборі Луцька, який тоді звісно, належав РПЦ.

А ось про 90-літнього Патріарха Філарета митрополит Павло нещодавно заявив, що той «цілується з бісом» і досі є «агентом КДБ».

Молодого священика відправляють служити у стародавній Успенській церкві села Низкиничі Іваничівського району Волинської області. Чи не там з отцем Петром трапляється перший із подальших численних скандалів. Подейкують, що за його вказівкою з церкви «викидають» стародавній український бароковий іконостас XVIII століття

За його вказівкою з церкви «викидають» стародавній український бароковий іконостас XVIII століття і замінюють його новим, який більше відповідає російській іконографічній традиції.

ліття і замінюють його новим, який більше відповідає російській іконографічній традиції. А також знищують на стінах храму фамільні герби уродженця Низкиничів Адама Киселя, представника старовинного волинського боярсько-шляхетсько-магнатського роду.

1989-го — знову ж таки у соборі в Луцьку — Петра Лебедя постригають у чернецтво. Саме відтоді він і стає Павлом. І за кілька років досягає карколомного кар'єрного росту! 1992-го його підносять у сан архімандрита. А вже 30 березня 1994-го (якраз незадовго до свого 33-річчя) Павло Лебідь стає намісником найбільшої української святині — Свято-Успенської Києво-Печерської лаври!

ПІД ЧАС МАЙДАНУ ПІДТРИМАВ ЯНУКОВИЧА І ПОРІВНЯВ ЙОГО 3... ІСУСОМ ХРИСТОМ!

У столиці молодий намісник швидко набирає церковної ваги: закінчує Київську духовну академію, стає єпископом, невдовзі — архієпископом, а згодом і митрополитом (вищим «званням» у РПЦ є лише патріарх, який, як відомо, «сидить» у Москві).

Щоправда, від діяльності Павла на тери-

торії лаври в охоронців культурної спадщини волосся відразу стає дики. «Потренувавшись» у Низкиничах, він так само завзято береться порядкувати і на території тисячолітньої святині: «Перебудувати? — Перебудуємо! Розвалити? — Розвалимо! Дозволи? — Які дозволи?»

Неоднозначна діяльність Павла привертає увагу журналістів. Тож з «акулами пера» (і якби ж тільки з ними!) у нього виникає низка конфліктних ситуацій.

Митрополита Павла потроху починають сприймати як відверто одіозного персонажа — проте йому байдуже! Адже в «основоположниках» питаннях він «бездоганний» — Москві та промосковській владі часів Януковича відданий беззастережно! Навіть у депутатів від Партиї регіонів балтувались.

А 22 січня 2014-го (на Майдані вже гинули люди, а до втечі Яніка лишалося менше місяця!) одіозний архієрей, схоже, остаточно «злетів із котушок»...

Митрополит Павло під час проповіді запевнив Януковича у своїй повній підтримці і порівняв того з... Ісусом Христом!

Цього не витримав навіть тодішній прес-секретар Володимир-Волинської єпархії УПЦ МП Віктор Мартиненко, написавши знамениті рядки: «Владико! Будь ласка, не говоріть від лица усієї Церкви. Ми розумімо, що у вас спільні фінансові інтереси — просто станьте і у черговий раз на камери поцілуйте їх у сраку, а від усіх не треба!!!»

Та ситуація вчоргове дала підстави припустити: в УПЦ МП є абсолютно різні люди — і значна частина тамтешнього духовенства насправді не сприймає одіозних поглядів і вчинків «діячів» на штталт митрополита Павла.

Хай там як, усі розуміють: із «посади» цього «віртуоза прокльонів» усе одно найближчим часом не посунуть. І вже невдовзі — 30 березня — він відзначить неабиякий ювілей: 25-річчя свого намісництва у Свято-Успенській Києво-Печерській лаврі. А якби (дякуємо, Господи, що не допустив!) Янукович втримався біля владного корита і до сьогодні, можна не сумніватися: до такої дати «Героя України» одіозному митрополитові точно б дали...

● до сліз

Foto itc.ua.

Якась дівчинка на листівці

«А че хто, білко, твоя подруга?» — повільно, бо знат, що Милка тільки вчить німецьку, поцікавився офіцер, котрий зайняв найбільшу кімнату їхньої кіївської квартири. Милка було зібралися сказати, що це — Соњка, її найкраща подруга, як мама випередила її: «Це якась дівчинка на листівці»

Лариса ДЕНИСЕНКО, правозахисниця, письменниця, блог на сайті «Українська правда»

Милка хотіла здивувати, обуритися і заперечити, і на що мі мами побачила ті самі зрадливі червоні плями, як казала бабуся: «Длань Господа відбилася, шельмую бреху», — як згадала, що та сама бабуся просила тратитися купи і не заперечувати слова однієї. «Поки цей тут «квартирує». Мала змовчала.

А ввечері пішла позичати у Соњки її блакитну стрічку. Шовкову, такого глибокого блакитного кольору, яким буває тільки липнєве кіївське небо, — як каже бабуся, «таким умивається Сам Господь». Така стрічка була тільки в Соñі, але вони її вплітали в коси тиждень через тиждень, то вона ублакитнювала тугу русяву косу Милки, то робила ще веселішими чорні й блискучі кучері Соñі.

Милці тоді здалися, що за нею йшов цей. Той, що тимчасово квартирує. Та що там іти — сусідній будинок. Навіть одного куплету пісні не вистачало, а вже й добігла до подруги і часто разом дослічували: «Крутиться-вертиться, хочет упасть — кавалер барышню хоче украстити! Обов'язково взяється за руки і страйба, як зараз. Милка про німця і думати забула.

А за тиждень бігла віддавати Соñі стрічку, а її не було. Не саме зараз не було. Не через півгодини підбіжить, бо десь забарилася. А взагалі. Не було Соñі, не було її мами Маргарити, її брата Михайла, не було її бабусі Тали та тітки Майї.

З квартири два незрозумілі чоловіки виносили шафу, валялися книги й альбоми із Соñчиними малюнками та нотами Майї і Михайла. Ще валялися незнайомі речі, багато, розходилися люди з торбами, на них дивилися з презирством, але ніхто не зупиняв.

А Милка носилася серед всього цього скаженим білченям, порвала колготи, сварилася на мужиків, збирала книги, ноти, фарби, не пам'ятає, як її відтягувала звідти бабуся, і сильно сердилася, сильно кричала, а на мужиків-крадіїв треба було сердитися, а не на Милку за подерті колготи та коліна.

Закінчення на с. 12

СЕРЦЕ, ВІДДАНЕ УКРАЇНІ

Найкращий конспіратор ОУН живим не здався

У кишені загиблого начальника Головного військового штабу УПА, полковника Олекси Гасина радянські каральні органи знайшли записку до дружини: «Кохана, будемо разом — і тоді стільки будемо думати про нашу дальшу долю...» Але набулись разом вони не встигли, бо фактично всі роки, коли були одруженими, — воювали

Василь УЛІЦЬКИЙ

ЗА УКРАЇНУ ПОСТРАЖДАЛА ВСЯ РОДИНА

У той фатальний січневий день 1949 року Олекса йшов у Львові на зустріч із малолітнім сином, якого тимчасово віддав на виховання чужим людям. Там повстанця вже підстерігали... В умовах підпільної боротьби батько міг бачити своїх трьох кровинок — сина та двох доньок — лише епізодично. Діти більше були з мамою, але і їй задля конспірації часто доводилось віддавати їх родичам чи знайомим і навіть у дитбудинок. Після загибелі Олекси його дружина Ольга отримала 10 років таборів, і діти залишились без батьків...

Сибір, тюрми, розстріли — у 1940–1950-ті роки російські загарбники «викошували» цілі родини свідомих українців. Про долю цих сімей читати «без брому» не можна. Їхня жертовність вражає. І заслуговує на те, щоб пам'ять про них жила у по-коліннях.

...Батька Олекси Гасина, його матір та брата Йосипа з родиною совети вислали у Сибір. Двоє інших братів розділили з ним долю підпільника. Старший — Матій — загинув у 1939-му, захищаючи Карпатську Україну від угорських загарбників. Юрій Гасин (Строюк) — керівник Стрийського окружного проводу ОУН — поліг наприкінці 1946-го.

Сам Олекса встиг відвоювати на чотири фронти. У 1930-х роках за виступи проти політики полонізації скушував березової каши — пройшов сумнозвісний польський «політичний» концтабір у Березі Карпузькій на Берестейщині. У 1939-му у Свялові на Закарпатті готовував бійців-січовиків, які зі збророю в руках зустріли союзників Гітлера — угорських окупантів Карпатської України (це був чи не перший збройний опір у Європі планам фюрера та союзників із перекроювання карті континенту). У 1942 році Гасина скопило вже гестапо. Як відомо, у червні 1941-го бандерівці без

Ольга й Олекса Гасини й у воєнних умовах намагалися берегти сім'ю, підтримувати зв'язок із дітьми.

погодження з Берліном проголосили Українську державу, у якій 33-річний Олекса Гасин був заступником міністра військових справ... А в другій половині 1940-х цей непересічний політичний та військовий діяч на псевдо Лицар вступив у бій з новими «визволителями» — московськими.

Є, до речі, дві версії того, як йому вдалося вирватися з рук гестапівців і залишитись живим. За однією з них, його просто викупили підпільні за хабар золотом. За іншою, ризиковану акцію за наказом Дрогобицького обласного проводу ОУН здійснило місцеве підпілля. Його члени Богдан Ковчуц та Ярослав Максимів, які за завданням організації вступили в українську допоміжну поліцію, змогли передати провіднику рідину, від якої в Гасина почалася гарячка. Побоюючись заразитись від в'язня якоюсь інфекційною хворобою, нацисти перевели його під охорону поліції до лікарняного ізолятора, звідки ці два підпільні Олексу й викрали.

ЧОМУ ПОРУШИВ НАКАЗ ДРУГА І КОМАНДИРА РОМАНА ШУХЕВИЧА

Довго Олексі Гасину, який у 1946–1949 роках був начальником Головного військового штабу УПА, вдавалось вислизати із рук радянських спецслужб, які влаштували на нього

справжнє полювання. Самі вороги називали його одним з найкращих конспіраторів ОУН. Двічі помилково Гасина відзначали серед загиблих підпільників, але Лицар знову нагадував про себе. Про одну з таких «смертей»

Наприкінці 1930-х разом з Євгеном Коновалцем написав і видав у Канаді фактично перший український «Військовий підручник».

20 січня 1947 року при проведенні чекістсько-військової операції біля села Лани-Соколівські Стрийського району (зраз — Львівщина) міністр внутрішніх справ СРСР Сергій Круглов письмово доповів Сталіну, Молотову і Берії.

...Народився один із найвизначніших ідеологів та діячів визвольного руху Олекса Гасин у 1907 році в селі Конюхів поблизу Стрия. Навчався у Стрийській гімназії разом із молодшим на півтора року Степаном Бандерию, з яким товаришивав. Мав

Меморіальна дошка на місці загибелі Лицаря у Львові.

математичні здібності, але справжньою його пристрастю стала військова справа, у котрій почувався як риба у воді. Гасин рік відслужив у польській армії, де закінчив військову школу із другим у навчальному закладі результатом. Згодом отриманий досвід передавав січовикам на Закарпатті. Наприкінці 1930-х разом з Євгеном Коновалцем написав і видав у Канаді фактично перший після визвольної боротьби 1917–1921 років український «Військовий підручник». Був також співавтором «Єдиного генерального плану» збройного повстання проти радянської влади.

У 1946-му Олекса Гасин очолив Головний військовий штаб УПА. Дослідники стверджують, що командувач УПА Роман Шухевич цінував шефа штабу і прислухався до нього. Але був момент, коли дороги цих двох воїнів могли розійтися, причому у трагічний спосіб. У 1944 році Олекса Гасин (Іван Чорнота) був уповноваженим штабу УПА в Карпатах. Там повстанці мали серію запеклих боїв із німцями. Але Гасин, розуміючи, що невдовзі німці відступлять на захід, домовився з ними про нейтралітет, а в обмін отримав 40 ручних кулеметів, 3 гармати, 20 автоматів, 400 гвинтівок і боеприпаси, якими озброїли сотні Славка, Благого і Яструба. Шухевич був обурений, оскільки був проти компрометуючих контактів з одним із загарбників. Він наказав Службі безпеки провести слідство і віддати Гасина під «революційний суд». І лише швидкий відхід німців змінив його позицію —

треба було протистояти новому старому ворогу.

ПОБАЧЕННЯ ІЗ СИНОМ СТАЛО ФАТАЛЬНИМ

Важкою була доля дружини Олекси Гасина Ольги та його дітей. Їхнього сина Олега на виховання взяла донашка священика з рідного села Ірина Боднар. Хлопця до четвертого класу навчали вдома і майже не випускали на вулицю, щоб не видав себе. Згодом Олег закінчив Київський університет імені Тараса Шевченка. І коли рідна мама повернулась із Сибіру, до старості доглядав її. «Роки 46–47, коли ми з мамою мусили постійно міняти місце проживання або мати залишала мене у знайомих людей, я мав інше прізвище та ім'я, — згадував Олег. — Кохен раз я мусів знати нову легенду про себе. І тим, у кого я жив, треба було ту легенду підтримувати. То були сміливі люди, віддані, бо це закінчувалось одним — Сибіром!» Двоє його сестер перебували у дитячому будинку, поки їх не розшукала і не забрала тітка Марія.

Ольга Гасин була зв'язкою, підбирала конспіративні квартири для чоловіка та Романа Шухевича. У 1950-му їй дали 10 років таборів. Після смерті Сталіна могла звільнитись, але відмовилась писати прохання про помилування. Через те, що залишилась вірною своїм поглядам, після катогорії її заборонили повернутись на малу батьківщину. Жінка оселилась у Броварах під Києвом, де прожила до 1979-го — часу її смерті. На могилі Ольги Гасин у цьому місті викарбувано і роки життя її чоловіка, хоч досі не відомо, до якого місце поховання. Російська імперія дуже стежила за тим, щоб після смерті борців за волю України не залишилось навіть їхніх могил. Після Революції гідності та декомунізації, у 2015-му, у Броварах з'явилася вулиця, яка носить ім'я Ольги Гасин.

Незважаючи на арешти, переслідування, підпілля, Олекса Гасин, як міг намагався берегти сім'ю, підтримувати зв'язок із дітьми. Час від часу навідувався на вулицю Богуславську, 14, у Львові, де перебував його син. Радянські спецслужби змогли вичислити цю квартиру, у якій 1949 року вже чекали його там. Досвідчений Гасин у помешкання не зайшов — розвернувся, як тільки щось запідозрив. Розпочалось переслідування та перестрілка, Олекса поранив міліціонера, але, щоб не потрапити до рук ворога, вистрелив собі у голову. Живим начальник штабу УПА не здався.

У його кишені російські каратели знайшли записку зі зверненням до дружини: «Кохана, будемо разом — і тоді стільки будемо думати про нашу дальшу долю...»

Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні

Тижневик
«Цікава газета на вихідні»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»

Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Зареєстрована 6 жовтня 2017 року.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі газети «Волинь-нова»

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймальню — (0332) 72-38-94,
з питань реклами — (0332) 77-07-70,
приватних оголошень — (0332) 72-39-32,
розвідючі дії — (0332) 72-38-94.

ТзОВ «Газета «Волинь» п/р 26008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЕДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг — 4 друковані аркуші
Передплатний індекс: **60307**
Реєстраційний номер
КВ № 22953-12853Р 06.10.2017 р.
Віддруковано: Поліграфічне видавництво
«А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль.
Тел.: (0352) 52-27-37, (067) 352-18-51,
сайт www.a-print.com.ua
Тираж **17 600** Замовлення №100

● ПОЛІТИКА

«Ми нарешті остаточно порвали кремлівські кайдани».

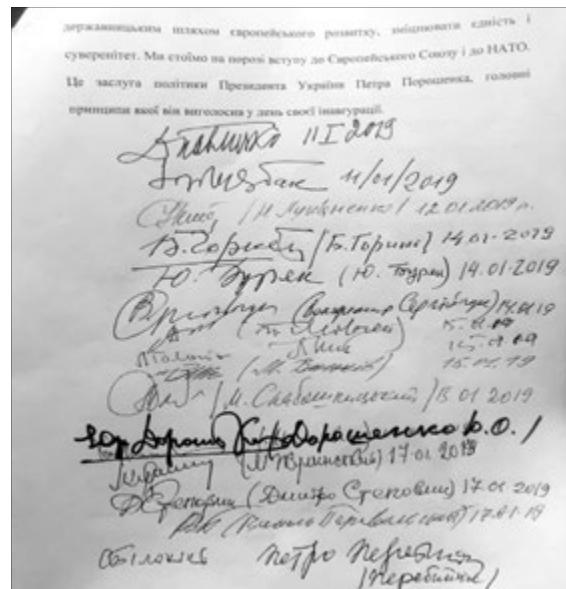
Завдяки Порошенкові «тепер ніхто не ділитиме українців на канонічних і неканонічних, благодатних і неблагодатних...»

Юрій Щербак, Дмитро Павличко, Надія Лук'яненко про вирішальну роль Президента у здобутті Томоса

Віктор ПОЛІЩУК

Отримання Томоса про автокефалію поклало кінець тріохсотрічному пануванню Москви над душами українців, переконані представники української інтелігенції.

«Ми нарешті остаточно порвали кремлівські кайдани, вийшли на дорогу справжньої свободи. Ця подія стала святом перемоги правди над брехливим російським смертоносним мороком. Наша державність отримала цілісне завершення — у незалежній Українській державі виникла незалежна Православна церква України. Історична справедливість восторжествувала», — йдеться у відкритому зверненні, яке підписали відомі письменники, науковці, митці, громадські діячі: Дмитро ПАВЛИЧКО, Юрій ЩЕРБАК, Богдан ГОРІНЬ, Микола ЖУЛИНСЬКИЙ, Надія ЛУК'ЯНЕНКО (вдова

«Історична справедливість восторжествувала», — йдеться у відкритому зверненні.

Петра Порошенка під час здобуття визнаної автокефальної церкви була ключовою, її важко переоцінити.

«Майже всі попередники Петра Порошенка на президентській посаді так чи інакше підходили до питання помісної Церкви, але тільки нинішньому главі держави завдяки його енергійності, наполегливості та мудрості вдалося це виконати», — переконані автори звернення.

«Якщо Святійший патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет на церковному рівні заклав міцний фундамент української автокефалії, то Президент України Петро Порошенко досяг її визнання Вселенським престолом — Церквою-матір'ю. Це особистий здобуток Петра Олексійовича, внесок у духовне становлення нашої нації. Це велика перемога Порошенка. Весь цивілізований світ відзначив наш неймовірний успіх і привітав із визнанням автокефалії», — наголошується у відкритому зверненні представників творчої української інтелігенції та громадськості.

На думку авторів звернення, роль Президента України

● О ЧАСІ! О ЗВИЧАЇ!

Обережно: бізнес на співчутті

Наживатися на горі сім'ї, яка виховує тяжкохвору дитину, — що може бути підліше?..

Ганна КУКУРІЧКА,
glavnoe.ua

Фото Іонатан.in.ua

Проте це відбувається дуже часто. Шахрай крадуть в інтернеті фотографії дітей, жебракують із ними на вулиці, заводять у соцмережах фейкові сторінки, користуючись справжніми історіями, шукають можливість отримати доступ до банківських карт батьків.

З останнім різновидом зіткнувся дніпровський благодійний фонд «Допомагаємо». 15–18 січня їм надійшла інформація про три випадки, пов'язаних, наймовірніше, з однією і тією ж людиною.

Він дзвонить мамі тяжкохворої дитини, називає себе волонтером або співробітником фонду, повідомляє, що той готовий відкрити збір на лікування або на відмінну кошти, просить скинути документи і номер карти, вислуховує історію дитини. Потім просить повідомити телефонні номери родичів і близьких друзів, як він каже, «тих, хто може підтвердити ваші слова».

Після цього він іде в центр обслуговування абонентів, говорить, що втратив телефон, і просить відновити номер (називає номер мами хворої дитини). У нього запитують номери трьох останніх дзвінків — він називає ті, які дізвався у мами. Сім-карта мами блокується, шахрай стає власником цього номера і отримує доступ до Приват24.

Потім він змінює паролі в Приват24 і пін-коди карт. Знімає кошти з рахунку, іноді попередньо збільшуючи кредитний ліміт.

Жертвами подібних маніпуляцій дуже часто стають батьки хворих дітей, тому що вони, маючи потребу в грошах, публікують свої особисті дані, у тому числі карти і номери телефонів, в інтернеті.

ЩО ПОВИННО ВИКЛИКАТИ ПІДозРИ У ЛЮДИНИ, ЯКІЙ ДЗВОНЯТЬ ІЗ ПОДІБНИМИ ПРОПОЗИЦІЯМИ:

1. Як правило, фонди не пропонують самі відкрити збір коштів. Будь-яке рішення про виділення коштів приймається тільки після заяви батьків.

2. Фонди зазвичай не передають кошти на карти батьків, а оплачують товари або послуги безпосередньо.

3. Фонди зв'язуються най-

частіше за своїми офіційними номерами. Завжди можна знайти сайт фонду в інтернеті, набрати зазначені там номери та уточнити інформацію стосовно того, хто телефонував.

4. Фонди не просять у батьків хворої дитини номери телефонів інших родичів і друзів (можуть узяти максимум 1 номер, крім номера батька, який подає заяву)! Якщо вимагають назвати більше 2 телефонів — це фактично стовідсотковий сигнал, що ви спілкуєтесь із шахраєм.

ЩО РОБИТИ, ЩОБ СЕБЕ УБЕЗПЕЧИТИ:

1. Завжди передзвонювати у фонд за офіційними номерами та уточнювати інформацію про того, хто дзвонив. Враховувати, що фонд може бути цілком реальним і працюючим, але його чесним ім'ям можуть скористатися шахраї.

2. Ніколи не надавати малознайомим людям номери рідних і друзів, яким ви часто телефонуете!

3. Найкраще не публікувати у відкритих джерелах і не давати малознайомим людям номер телефону, який прив'язаний до ваших банківських карт.

4. Якщо вашу сім-карту заблоковано, **НЕГАЙНО** міняйте паролі на інтернет-банкінг, **телефонуйте у банк і повідомляйте про те, що вашим номером телефону заволоділи ШАХРАЇ**. Виконуйте всі інструкції співробітників банку. Якщо зв'язатися з оператором важко — блокуйте банківські карти. Швидкість ваших дій дуже важлива! Шахрай може виявитися швидшим.

Якщо ви фінансово постраждали від дій шахраїв, **звертайтеся в поліцію!** Поки зловмисник не вчинив злочин, поліція не може його затримати або хоча б перевірити його номери. Ваша заява в поліцію допоможе вам повернути гроші, а іншим батькам — не зіткнутися із шахрайством.

Якщо вам незручно їхати в поліцію (не можете залишити без нагляду хвору дитину) — пояснюйте це телефоном, вони зобов'язані виїхати до вас додому і прийняти заяву.

Бережіть себе і будьте пильні!

● НЕБАЙДУЖІ СЕРЦЯ

фото life.pravda.com.ua.

Усі ремонтні роботи у «Затишній оселі» виконували волонтери.

Валерія Кривошапка (друга справа): «Гроші на все це переказували небайдужі люди».

«Людина має не тільки гарно прийти у цей світ, а й гарно з нього піти»

У Кропивницькому волонтерка Валерія Кривошапка вирішила створити центр, де б самотні літні люди доживали віку. Трохи більше ніж за рік вона з нуля реалізувала цю ідею. У листопаді 2018-го її «Затишна оселя» прийняла перших підопічних

Інна ПІЛЮК

«НИХО НЕ ЗМУШУВАВ ВІДКРИВАТИ ЦЕНТР»

Валерія — бухгалтер, останнім часом працювала продавцем. До Кропивницького переїхала з Донецької області. Немічним старим завжди допомагала її мати і, навіть коли помирала, просила дочку не кидати цієї справи.

Вперше у заклад, де доглядали стареньких, жінка потрапила 13 років тому. Йшла повз притулок, на його території сиділи дідусі й бабусі. Раз звернула на них увагу, потім друге. А коли прийшла вже безпосередньо в будинок престарілих, була вражена. Не побутовими умовами, а розчаруванням у житті, непотрібностю, відторгненнем, які побачила в очах його мешканців.

«Усім важливо, щоб людина красиво прийшла у цей світ — в оточенні

лю보ї, в чудовій кімнаті й у гарних речах. Для мене не менш важливо, як людина йде з цього світу. Вона повинна бути сита, задоволена і має когось тримати за руку», — ділиться думками

будинку. «Ходила до всіх, до кого можна, — пригадує Валерія. — Завдяки підтримці з облдержадміністрації знайшла приміщення на другому поверсі лікарні Аджамки (село за 20 км від

У цьому полягала одна з моїх ідей — довести, що спільними зусиллями, без допомоги влади можна реалізувати будь-який проект.

Валерія. Відтоді її не покидала думка створити власний центр, де можна було б забезпечити все це підопічним.

Для початку стала допомагати у приватному притулку. Пропрацювала там понад десять літ і вже чітко знала, що потрібно зробити краще, яких помилок уникати. Але більше року відкриття власного центру залишалося ідеєю. Для будинку престарілих не вистачало головного — same

обласного центру). Але після певних розрахунків зрозуміла, що комунальні послуги сама не потягнеть. Прохання про допомогу до влади залишалися без відповіді. Зрештою, чиновники мали беззаперечний аргумент: мене ніхто не змушував відкривати центр».

«НАВІЩО ТИ МЕНІ ВСЕ ЦЕ ПОСЛАВ, А ДОПОМОГИ НЕ ДАВ?»

Але Валерія не склала рук. Під-

зараз колись занедбану будівлю не віднайдуть. Кімнати затишні та вмільовані. Підлога у душовій з підігрівом, без порога, у ній стоїть стілець. Для чоловіків і жінок окремі туалети. Є кімната для потенційних одружених. Окремо медичний кабінет. У передпокої старенькі будуть розгузуватися і лишати верхній одяг. Як у домі.

Гроші на все це переказували небайдужі люди. «У цьому полягала одна з моїх ідей — довести, що спільними зусиллями, без допомоги влади можна реалізувати будь-який проект. І не треба чекати, поки хтось прийде і даст. Коли люди бачать результат вкладення коштів з конкретною метою, хочуть і самі допомагати», — так Валерія пояснює успіх розпочатої справи.

«РАНІШЕ ПЛАКАЛА ВІД САМОТНОСТІ, А ТЕПЕР — ВІД КОЛОСАЛЬНОЇ ПІДТРИМКИ»

Зараз невтомна жінка підбирає персонал у «Затишну оселю». Великої зарплатні запропонувати поки що не може, в подальшому залучатиме благодійників, а також рідних, які через певні обставини не можуть додіяти батьків і просить оформити їх у центр. «Я раніше засуджувала дітей за те, що вони здали в будинок престарілих своїх близьких. Потім — батьків, адже вони колись поводилися не найкраще. А згодом зрозуміла: яка різниця, хто неправильно щось зробив? Ко-жен може опинитися в такій ситуації, не може лишати цих людей наодинці з бідою. У нас такий менталітет: якщо віддати стареньких у притулок, одразу зіштовхуєшся з осудом. Але ситуації бувають різні, треба ставитися з розумінням».

Жінка й досі по допомозу найчастіше звертається через свою сторінку у «Фейсбуці». Ось треба вугіля закупити, паркін побудувати. За буденними клоштами не забуває і про духовну їжу. Один із підопічних гарно малює. Чому б не організувати виставку його картин? І ще Валерія невтомно дякує усім, хто долучився до благодійної справи. За все: за фрукти, за гроши, за милиці... «Зараз легко бити мене по плечу і казати, яка я класна. Раніше плакала від самотності, а тепер — від колосальної підтримки».

За матеріалами сайтів
www.life.pravda.com.ua, www.charitum.com.ua

Місячний присінковий календар на 1 січня 2019 року

Читанка для всіх
корисні поради

«Володька, не позор мене!»

Історія: Володимир Ільїн, гуморист, патент, як франдукаж конячок чи шампанське

Як обігріти оселю і не піти з торбами?

Історія: Альберт Альберт, патент, як заплатити взимку не неподільно багато. Жити можна, якщо відмінно розуміти, як на отримання

«ЧИТАНКА ДЛЯ ВСІХ»

ЗА 24 СІЧНЯ ВЖЕ У ПРОДАЖУ!

Читайте в іншій нашій газеті «ЧИТАНКА ДЛЯ ВСІХ» за січень:

Чому Танька говорить до Володьки: «Не позор мене!»

Золоті поради від Папи Римського Івана Павла II, якого ще за життя вважали святым

А на сайті volyn.com.ua — ще більше неймовірних історій!

● МЕДИЧНІ СВІТИЛА

Його пацієнти — члени британської королівської родини

Лікар Мосараф Алі (на фото) очолює в Лондоні Центр інтегративної медицини. Він отримав класичну освіту, але у своїй практиці поєднує й офіційні методи лікування, і традиційні (які іноді називають нетрадиційними) — голодування, фітотерапію, масаж, йогу, голковолювання... Вміє рятувати від болю в спині та проблем із травленням, лікувати екзему, простуду, ревматоїдний артрит, а також допомагає швидко відновитися після інсульту або спортивних травм. Підтвердити це можуть принц Чарльз, Сильвестр Сталлоне, Майкл Дуглас, Морган Фріман, Валентино Росі, Клаудія Шиффер...

Оксана КРАВЧЕНКО

ПРОЙШОВ «ЕКЗАМЕН», ВИЛІКУВАВШИ ПОМІЧНИКА ПРИНЦА ЧАРЛЬЗА

Мосараф Алі народився в Індії у заможній родині, закінчив школу з відзнакою і вступив на медичний факультет університету в Делі. У 1973 році поїхав на навчання в СРСР. Одережавши диплом лікаря, зацікавився акупунктурою, почав докладно вивчати діагностику по пульсу, іридоологію і вплив гіпнозу. Повернувшись до Індії, навчався у майстрів аюрведи, унані, йоги і марма-терапії, потім у Гонконзі опановував секрети китайської медицини.

У 1991 році Мосараф Алі із сім'єю переїхав до Британії, очолив відділення інтегративної медицини в Hale Clinic у центрі Лондона. А в 1996-му відкрив власну клініку.

«У мене була досить велика практика, — розповідав лікар Алі в одному із інтерв'ю. — Якось мене запросили до королівського палацу з нагоди відкриття благодійного фонду. Там було багато відомих людей, в тому числі і принц Чарльз. Він сам підішов, привітався, поцікавився, чим займається. Я сказав, що інтегративною медициною. Він запитав, що воно таке. Пояснив, що це коли сучасна медицина поєднується з давньою, традиційною. Принц розповів, що його помічник хворіє вже чотири місяці, але ніхто не може зрозуміти, в чому справа».

З цього і почалася співпраця з королівською родиною. Але спочатку медик пройшов своєрідний екзамен.

«Через два дні цей чоловік приїхав до мене в клініку. Рука паралізована, скаржився на вторину, головний біль, — згадував Мосараф Алі. — Я подивився на язик хворого, запитав, скільки кави він п'є. Виявiloся, що іноді більше 10 чашок за день. Я йому порадив не їсти три дні, тільки воду пiti i м'ятний чай. Хліб? Ні. Яблука? Ні. Подруга його запитує про бульйон. Ні. Через день помічник принца знову прийшов — його мучив страшний головний біль. Я сказав, що треба продовжувати, зробив масаж шиї, спини, стало краще. На четвертий день він до мене приходить і вже усміхається. Що ж це таке було? Інтоксикація кофеїном. Незабаром і паралізована рука відновилася. Я знат, що це не випадкова зустріч... Потім мене запросили в Шотландію, де відпочивала королівська сім'я. Я всіх змусив робити йогу. Як вони реготали, але щоранку о восьмій годині всі приходили на заняття...»

«Сарафанне радіо» працює і серед багатьох

Фото secretly-dolgoletiy.ru.

та знаменитих. Допоміг одному — розповість іншому, а той ще комусь. Так і потягнулися на прийом до Мосарафа Алі сильні світу цього.

«ВО ВІДСОТКІВ ХВОРОБ НЕ ПОТРЕБУЮТЬ ВТРУЧАННЯ МЕДИКІВ»

Він навчив багатьох лікарів Національної служби охорони здоров'я Британії своїм унікальним технікам діагностики і лікування за принципами інтегративної медицини. Вів колонки в журналах і газетах, написав 7 книг, які стали бестселерами. Одна з них — «Практики Сходу і Заходу для здоров'я і довголіття».

Мосараф Алі вважає, що при правильному способі життя 80% хвороб не потребують втручення лікарів. Застуда, порізи, незнані

Для мене поняття «здоров'я» включає кілька аспектів: пряма спина, хороше травлення, міцний сон і енергія, що б'є ключем.

запалення, травми і навіть переломи — в здоровому тілі все це проходить швидко.

«Для мене поняття «здоров'я» включає кілька аспектів: пряма спина, хороше травлення, міцний сон і енергія, що б'є ключем. Для того, щоб добре почуватися, потрібно періодично, хоча б раз на два тижні, давати шлунку відпочинок. Не голодувати, а пити упродовж дня воду, їсти легкий овочевий суп, м'яко очищаючи організм. Десять хвилин на день варто присвячувати масажу шиї, двадцять разів на тиждень займатися спортом або йогою, пити 1,5 літра води в день, не їсти після шостої-сьюмої години вечора, не переїдати, знижити споживання солі і масла, — рекомендує особистий лікар членів королівської родини. — І ще — ніякого цукру, алкоголю, великої кількості кави, жирних страв та продуктів, що містять дріжджі».

Важливі не лише кількість і якість споживаної їжі, але і час її прийому. Доктор Алі радить вранці їсти легкі, але багаті білком продукти: яйця, сир, фрукти, каші з будь-яких злаків і йогурти. Обідати можна калорійнішою їжею. Найкраще поєдання — овочі + білки + углеводи. На обід можна з'сти не надто солодкий десерт. Вечера має бути легкою, бажано закінчити її до 19.00–20.00. Уникайте гострої, важкої їжі та солодощів — вони довго перетравлюються і погіршують сон.

ІНШІ КОРИСНІ ПІДКАЗКИ ВІД ДОКТОРА АЛІ

Також знаменитий лікар радить час від часу показувати собі язик перед дзеркалom. За тим, який він має вигляд, можна судити, що відбувається в організмі. Наприклад, відбитки зубів по краях язика — ознака гастроїту і підвищеної кислотності шлунка. Червонястий кінчик часто свідчить про проблеми із серцем і надмірне вживання швидких углеводів — шоколаду й інших солодощів. Сіруватий наліт вказує на погану роботу кишківника. Темно-червоні або пурпурні плями — ознака анемії. Жовтий наліт і нерівна поверхня можуть свідчити про проблеми з печінкою. Глибокі лінії на язиці — сигнал про йомовірну наявність виразки або гострого гастроїту.

Важливо дбати про правильну поставу.

Доктор Алі у своїй книзі пропонує просту вправу, яка допоможе зняти напругу в м'язах спини, ший або плечей:

- Встаньте або сядьте.
- Тримайте голову прямо — уявіть, що хтось тягне її вгору.

● Відведіть плечі назад так, щоб було комфортно.

● Піднімайте підборіддя, поки не відчуєте, що з м'язів плечей і ший пішло напруження.

Корисні дихальні вправи: шість секунд — вдих, шість секунд — затримка дихання, шість секунд — вдих. Вони дуже розслабляють і допомагають впоратися з писи-хічним та інтелектуальним перенавантаженням.

Чи це працює? Королеві Великобританії Єлизаветі II вже 92, але за рік вона встигає відвідати декілька тисяч світських і ділових зустрічей і все ще бере участь в ухваленні найважливіших рішень щодо управління країною. У цьому, напевне, є заслуга і одного з особистих лікарів її величності доктора Мосарафа Алі.

● ДЕЛІКАТНА ТЕМА

Хоч не відкривай рота

Несвіже дихання — поширенна проблема, якій не завжди можна зарадити жувальною гумкою. У чому причина?

1. **Обстежтеся, перевірте стан внутрішніх органів.** Якщо неприємний запах з рота не зникає після чищення зубів, це може бути пов'язано з різними захворюваннями. Сірководневий запах — симптом гастроїту, кислуватий — захворювання стравоходу, запах і присмак гіркоти — жовчного міхура і печінки, а ацетон із солодкуватим присмаком — підшлункової залози та цукрового діабету.

2. **Сухість рота.** Якщо п'єте недостатньо води, то саме брак слизи може бути причиною запаху — нічим «змити» бактерії, які можуть виникати при розкладанні часточок їжі між зубами.

Якщо п'єте недостатньо води, то саме брак слизи може бути причиною запаху.

3. **Слиз носоглотки.** Якщо у вас нещодавно був синусит або турбув алергія — найімовірніше, саме постназальний слиз і є причиною неприємного запаху з рота. Допоможе лікар, призначивши курс антибіотиків або антигістамінні препарати.

4. **Інфекції горла.** Наприклад, стрептококова або будь-яка інша — вірусного чи бактеріального характеру. Симптоми хвороби: опухлі лімфузли, лихоманка, головний біль, загальне недужання. Постійте до лікаря.

5. **Тонзиліт.** Ще одинвинуватець — кальциновані відкладення, які містять бактерії і частинки їжі та ховаються всередині мигдалин. Зазвичай вони мають білий або жовтуватий колір і м'яку текстуру, створюють відчуття, ніби в горлі щось застягло. Отоларинголог легко може їх виділити за допомогою вакуумного відсмоктування.

6. **Синусит.** Це захворювання, при якому блокуються носові пазухи і бактерії розмножуються всередині них. Промивайте ніс розчином морської солі.

7. **Куріння.** Тютюнові вироби пускати звичайні запахи з рота. І це відчувається навіть деякий час після того, як людина позбулася цієї звички.

8. **Карієс.** Не забувайте відвідувати стоматолога, який даст поради щодо правильного догляду за ротовою порожниною, вилікує хворі зуби.

Велика сторінка для Пані

● РУКОДІЛЬНИЦЯМ

Зимова казка ліс оповила

Всюди біло-біло.
Вечорова тиша.
А який чарівний,
Дивовижний світ:
Гілка не шелесне,
Вітерець не диші,
Тільки червоніють
Снігурі між віт.

Надія ЗАХАРЧУК.

«Хамство — це імітація сили слабкою людиною»,
Ерік ГОФФЕР,
американський філософ.

● КЛУМБА НА ПІДВІКОННІ

Фото archidea.com.ua.

Домашній квітник узимку

Вирощування екзотичних рослин доступне всім, хто любить квіти. Але далеко не кожен знає, що потрібно їм у непростий зимовий час. Через те пістряві кротони, яскраві пунтsettії, ніжні гарденії часто гинуть. Чого їм не вистачає, спробуємо з'ясувати

Майже всі кімнатні рослини взимку і в період цвітіння слід розміщувати близче до вікна або ж досвічувати за- для продовження світлового дня. Найбільш цього потребують сенполії (узумбарські фіалки), рододендрони, а також культури з пістрявим листям, наприклад фікус Бенджамина, традесканція зеброподібна. У перших у затінку різко знижується кількість і яскравість квітів або ж перестають цвісти, а інші втрачають свою декоративність. Хоча є виняток. Так, фуксія спокійно переносить напівтінь. А в тіні добре почиваються монстера, сансев'єра, папороть.

Серед рослин, що прижилися на підвіконнях, лоджіях, є тепlopлюбиві, які комфортно почиваються лише при температурі плюс 25 і вище, зокрема орхідеї, більшість сукулентів. А ось фуксія, ци-

кламен, драцена прекрасно ростуть і в прохолодних приміщеннях.

Зовсім невідагливі до температури традесканція, рео, хлорофітум. Загалом, щоб визначити, які оптимальні умови для тієї чи іншої кімнатної рослини, треба з'ясувати звідки вона родом. Наприклад, тропічні культури не переносять надто низьких температур і найкраще почиваються при 20 градусах тепла і високій вологості.

Орієнтуватися скільки їм потрібно води можна за листям. Чим вони розлогіше, тим більше води потребує — і навпаки. Так, монстери, сингоніуми, фатсії не переносять пересушування, тому слід часто обприскувати, особливо взимку, коли у приміщенні сухо. А от кактуси таку температуру добре переносять, але при перевзначені згинавають.

Якщо строк зберігання триває — до кількох місяців, сметана оброблена високими температурами

і нічого корисного там не залишилося. Натуральна придатна до вживання не більш як тиждень.

● ХОЧЕТЕ — ВІРТЕ, ХОЧЕТЕ — ПЕРЕВІРТЕ

Таблетку замінить... шоколад

Багато людей відмовляється від цього десерту, щоб зберегти фігуру. Чи правильно це? Американський дієтолог Уїл Кловер, навпаки, вважає, що регулярне вживання чорного шоколаду в помірних кількостях поліпшує здоров'я, забезпечує хороший настрій і зовсім не шодить фігури!

ПОСИЛЮЄ ЕФЕКТИВНІСТЬ ТРЕНУВАНЬ

Глюкоза, що міститься в шоколаді, дає енергію для занять спортом, а завдяки антиоксидантам та мікроелементам знижується йомовірність крепатури після тренувань та фізичних навантажень. Більше того, дослідження показали, що шоколад допомагає швидкому відновленню м'язів.

ЗМІЦНЮЄ НЕРВОВУ СИСТЕМУ

У стресових ситуаціях зростає рівень гормону кортизолу, що негативно впливає на емоційний стан і навіть уповільнює метаболізм. Регулярне вживання чорного шоколаду зміцнює нервову систему, підвищуючи стресостійкість.

ПОЛІПШУЄ КОНЦЕНТРАЦІЮ

Смаколик покращує циркуляцію крові, її приплив до мозку поліпшує пам'ять, сприяє концентрації уваги, підвищуючи працездатність.

...І ЗУБИ

Попри поширеність протилежної думки, насправді шоколад захищає ротову порожнину від шкідливих бактерій. Адже какао містить антибактеріальні компоненти.

Фото edobokhokvoda.u

Нерідко виробники застосовують технології, що роблять продукт схожим на сметану. Пам'ятайте: такі товари, позначені як «сметанка», «сметаний продукт», — то не сметана. Іноді серед інгредієнтів молока та вершків немає взагалі — використовуються рослинні білки і стабілізатори. Добре, якщо все це вказується на упаковці, то не лінуйтесь читати склад — у натуральному продукті не повинно бути нічого, крім вершків і закваски.

Сметана низької жирності зазвичай має пастоподібну консистенцію, але є доволі рідкою. Якщо ж вона густа, це свідчить про вміст стабілізаторів.

Не поспішайте брати з полиці холодильника в супермаркеті найближчу упаковку: простягніть руку і дістаньте ту, що подали, — там холодніше і продукт краще зберігається.

Вдома перевірте якість сметани можна так: намакніть її тоненько на скло і зачекайте — натуральна засохне рівним шаром, а нейкісна залишиться плями. Ще один спосіб: вкиньте чайну ложку сметани у склянку з гарячою водою і розмішайте — якщо розчиниться, то все гаряць, а якщо осяде на дно — вона не справжня.

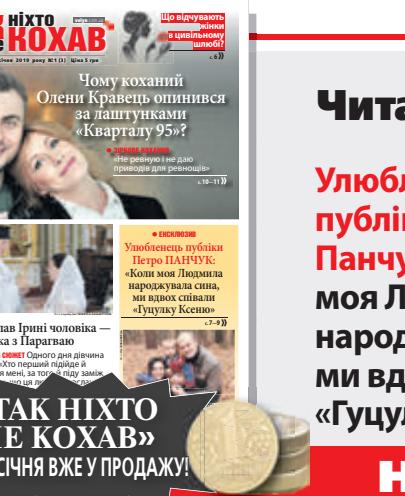
● ВАРТО ЗНАТИ

Як вибрати сметану

Купуючи цей продукт у магазині, насамперед дивіться на термін придатності

Якщо строк зберігання триває — до кількох місяців, сметана оброблена високими температурами і нічого корисного там не залишилося. Натуральна придатна до вживання не більш як тиждень.

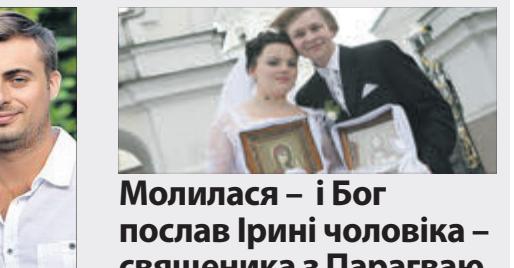

Читайте в іншій нашій газеті «ТАК НІХТО НЕ КОХАВ» за січень:

Улюбленець публіки Петро Панчук: «Коли моя Людмила народжувала сина, ми вдвох співали «Гуцулку Ксеню»

Чому коханий Олени Кравець опинився за лаштунками «Кварталу 95»?

Не бачили такої газети? Запитуйте у своєї листоноші!

Молилася — і Бог послав Ірині чоловіка — священика з Парагваю

СІМ «Я»

Дідова газета

Дуже люблю слухати родинну історію свого чоловіка про газету. Його дід любив сісти на дивані, розгорнути «Труд» і вчитуватися. А от малі внуки любили по черзі підбігати і з розмаху рукою збивати ту газету. Досі мій чоловік (один із внуків) дивується, як міг старенький, який стільких всього пережив-переніс (і Соловки, і Другу світову, і повоєнний голод), на першу-другу і кожну наступну зухвалість малих реагувати однаково спокійно: «Ну, не балуйтеся»

Оксана КОВАЛЕНКО,
мама

Цей воїстину святий спокій можна пояснювати багатима причинами: і любов'ю до дітей, і флегматичною вдачею чоловіка, але, мабуть, ще й тим, що після стількох лих і втрат його ієрархія ситуацій — «це неможливо витримати!» — була дуже особлива. Чи можна щось робити нам, сучасним татарам і мамам, щоб навчитися отак «читати газети», гіперболізую — щоб не казитися, коли діти недостойно поводяться? Сучасна психологічна наука каже: якщо ви уже розсердилися, то нема чого ховатися: діти все одно зчитують мову тіла, як боги. Ви усе ще контролюєте себе з останніх сил, а вони уже переглядаються один з одним, інформуючи — «мама не в дусі». Отже, хочете сказати дитині (дітям) усе, що думаете про її вчинки, — скажіть, але складіть свої слова за дрес-кодом (неписаним правилом). Говоріть тільки від власного імені: мені так не подобається, коли в хаті брудно; я така стривожена, коли вчасно не приходять додому; як мені неприємно, коли порушують обіцянку. По-науковому — це «Я-повідомлення». Ось така форма розмови набагато ефективніша, аніж звичні нам «Ти-повідомлення» (ти зовсім не дбаш про наш дім, як ти можеш так не думати про мене, ти не вмієш дотримуватися слова). Складно?

Глибоко аналізує це відома учений-практик, мама трьох дітей і бабуся Юлія Гіппенрейтер: «В основі нових наявок сплікування — повага до особистості дитини, визнання її прав на власні бажання, почуття і помилки, увага до її проблем, відмова від батьківської позиції «зверху». А батькам, які зауважують, що їм здається штучним такий підхід, відповідає, що психологічні інститути усього світу досліджують і підсумовують різні техніки сплікування для того, щоб «навчити людей їздити на ліпшій машині».

«Я-твердення» передбачають розмову на рівних.

Ви говорите суто про себе, про свої почуття, а не про своє чадо і його поведінку. Головне у користуванні «новими висловами» — стежити за своєю мовою (чуті свої помилки) і потрохи змінювати звичні неконструктивні фрази на інші, менш образливі. Між іншим, вислів типу «Я така незадоволена, що ти одягнувся, як опудало» теж помилковий із точки зору психології, бо врешті переводить розмову на «ти». Друга частина фрази має бути або безособовою, або узагальненою (мені так не подобається, коли одягаються, ігноруючи етикет).

А ще, якщо ви буквально

Якщо ви уже розсердилися, то нема чого ховатися: діти все одно зчитують мову тіла, як боги.

закипаєте від сильних емоцій, не применшуйте рівня своєї стурбованості (наляканості) — повідомляйте дитині прямо, що налякані, що вас трусило від поганого передчуття. Практика Юлії Гіппенрейтер показує, що, здавалося б, дивні «Я-повідомлення» багато що змінюють. Ось її висновки: 1) дають можливість дорослому висловити негатив у прийнятній формі, 2) діти мають можливість більше пізнані батьків (іноді вони дуже дивуються, що батьки — не незвіруншні вихователі — теж мають земні емоції), 3) наша ширість і відвертість дітей (якщо батьки можуть так відкрито про себе, значить, мені довіряють (!), бачать у мені рівного), 4) а ще — коли ми говоримо про свої почуття без наказів і доган — даємо можливість дитині самій прийняти рішення, як виправитися. «Вони починають враховувати наші бажання і хвилювання», — стверджує психолог.

Спробуйте і поділіться — адреса незмінна: okovalenko74@gmail.com або ж tsikava.gazeta@gmail.com.

СвіЧАДО

Фото Prodlenka.org.

Не віддавайте дітей комп'ютерам, телефонам, планшетам...

«Ви знаєте, мій зять часто їздить у Німеччину, інші країни — там дітям дозволяють гратися на комп'ютері не більше 20 хвилин! Вони вибирають, коли саме будуть грати, але не скільки грати», — ділилася зі мною знайома бібліотекарка

Ми говорили про снігові гірки, з яких чомусь не зіїжджає дітвора, гаджети і книги та десь поміж рядків про зусилля дорослих над собою — не віддавати дітей комп'ютерам, телефонам, планшетам. Хоча б 10–15 хвилин на день за читанням із сином чи доночкою — це так

небагато і так важливо! Жоден сучасний мультиплікейшн чи гра не навчать дитячий мозок творити в уяві картину світу з казки чи оповідання, аналізувати стосунки, слова та малюнки, щось вигадувати — і формувати свій досвід. Тож читаймо своїй малечі!

Дірки «від цвяхів»

Єдиний син відбився від рук. Випробувавши всі способи впливу, батько придумав нарешті от що: вкопав навпроти будинку стовп і після кожного поганого вчинку сина забивав у нього цвях

Минув деякий час, і на стовпі не залишилось ані живого місця — весь він був у цвяхах, як іжак у голках. Ця картина дуже вразила сина. Тоді вони домовилися з батьком про інше — за кожен хороший його вчинок

За кожен хороший вчинок сина батько почав витягувати по одному цвяху.

батько почав витягувати по одному цвяху. І от настав урочистий момент: останній цвях витягнено зі стовпа. Але на сина це справило зовсім неочікуване враження: він гірко заплакав.

— Чому ти плачеш? — запитав батько.
— Адже цвяхів на стовпі більше немає.
— Цвяхів немає, а дірки залишились!

Щаслива мама

Жила-була сім'я. Дітей було багато, а грошей мало. Мати багато працювала. Після роботи вона готувала, прала, прибирала... Звичайно ж, утомлювалася і тому часто кричала на дітей, була невдоволена, скржилася на життя. Одного разу вона подумала, що так жити негоже, бо діти не мають відповідати за обставини. Тоді жінка виришила за порадою до мудреця

З тих пір вона стала змінюватися. Вона виглядала щасливою. Хоча грошей у сім'ї не додалося і діти не змінилися. Але тепер мама була спокійнішою, часто усміхалася.

Раз на тиждень вона ходила на базар. Тепер поверталася звідти з невеличкими подарунками для дітей. А роздавши їх, жінка на деякий час зачинялася у своїй кімнаті і просила її не турбувати. Дітям дуже кортіло дізнатися, що ж робить неенька у своїй кімнаті. Одного разу вони порушили заборону. Їхня мама си-

— Не заважайте мені! Я роблю вам щасливу маму!

дла за столом та... пила чаї... із цукерками!

— Матусю, що ти робиш? А як же ми? — обурено закричали діти.

— Тихо, діти, тихо! — відповіла вона. — Не заважайте мені! Я роблю вам щасливу маму!

Джерела: bolsunov.com, pritcha.com.ua.

● ЗНАЙ НАШІХ!

I гопака вшкварить, і на лопатки покладе!

Закінчення. Початок на с.1

Сергей ХОМІНСЬКИЙ

Руандець Венсан приїхав до Києва з центральної Африки ще за часів СРСР. Юнак марив небом і здобував престижну професію льотчика. Щоправда, невдовзі у того неба з'явилася серйозна конкурентка — африканець по самісінські вуха закохався в красуню-українку Світлану.

Рівно за сім місяців до здобуття Україною незалежності — 24 січня 1991 року — в афроукраїнській сім'ї народжується перший — Жан. Із раннього дитинства хлопчина шукав себе у спорти. Чим він тільки не захоплювався! Футбол, баскетбол, карате... Плюс українські народні танці. Уявляєте гопак у виконанні Жана Венсановича?

Проте тато хлопця невдовзі після його народження повернувся в Руанду — в самісінський вир тамешньої громадянської війни. Два народи цієї країни — хуту (до якого належав Венсан) і тутсі — вкотре щось «ділили». А невдовзі — 2001-го — батько нашого Жана загинув під час чергового військового перевороту в Руанді...

На той трагічний момент 10-річний Жан (який носить мамине прізвище — Беленюк) уже почав займатися боротьбою. Успіхи не забарілися. Українець двічі стає призером Чемпіонатів Європи серед кадетів, а 2011-го виграє європейську юніорську першість!

Серед «дорослих» наш козак теж аж ніяк не загубився. 2014-го та 2016-го він здобуває «золото» Чемпіонатів Європи! А між ними —

фото ukranews.com

«І не мрій, суперничку, — бачиш, який у мене прапор на грудях?!

З дядьками на могилі батька.

Ще й сестра по батькові в Африці знайшлася!

Жан Беленюк здійснив свою давню мрію і святий синівський обов'язок — побував на батьківщині свого тата, в Руанді. Вклонився батьковій могилі, знайшов сестру, побачився з численними африканськими родичами, яких навіть... одягнув у наші вишиванки!

2015-го — в Лас-Вегасі стає чемпіоном світу!

Тож на Олімпійські ігри в Ріо-де-Жанейро-2016 Жан Беленюк летить у статусі фа-

ворита турніру з греко-римської боротьби у ваговій категорії до 85 кг.

В 1/8, чвертьфіналі та півфіналі украї-

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

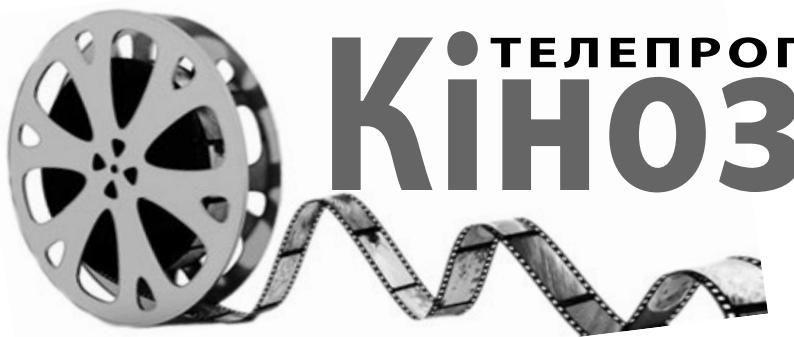
—

—

—

—

—

ТЕЛЕПРОГРАМА Кінозал

4 — 10 лютого

1+1, ІНТЕР, ТРК «УКРАЇНА», СТБ, ІСТВ,
НОВИЙ КАНАЛ, МЕГА, К-1, 2+2, ZIK

● ДО СЛІЗ

Якась дівчинка на листівці

Закінчення.
Початок на с. 3

Лариса ДЕНИСЕНКО,
правозахисниця,
письменниця,
блог на сайті
«Українська
правда»

Фото fleisher.cc

Бабусин Господь, я к би дійсно був усюди, обов'язково мав би їх на це вказати: не кричи на дитину, не волочі її пилькою та листям. І мукикам: не беріть чужого, наволочі. І сусідам, що шепотіли по кутках, але демонстрували байдужість. Всесвіту мав би вказати на несправедливість.

А ще пам'ятає Милка горобину з кармінними ягодами, горове дерево, а на гілці висіла фата, Євгена збиралася заміж, то була її річ. Милка та Соњка взяли її якось, щоб поміряти та побавитися у принцес, то потім мама Євгени їх сварила, а Євгена сміялася. Можливо, і зараз сміється, бо не вірила, що взагалі вийде заміж. А тепер також її нема вдома. Взагалі. Назавжди.

Голокост призвів до винищенння третини євреїв і представників інших національностей — загалом понад 6 мільйонів осіб.

Милка не могла зрозуміти, що відбулося. Вбили? Чому? За що? Чому не можна про це говорити? Чому навіть думати про це не можна? Але наступного дня пофарбувала Соњчиною фарбою «для ної, таємниці і котів» волосся начорно та накрутила на олівці, вийшла снідати — бабуся охнула, а Милка: «Цей тиждень я житиму як Соња». І стрічка блакітна в кучерях.

Баба зарепетувала. Мама стала такою блідою, наче під шкірою падав сніг. Бабуся потім сказала Милці, що нацисти повбивали євреїв. «Як? За що? Чому? А нашу Соњу чому?

Немає людини, прекраснішої за Соњу!» «Неважливо, якою ти є — гарною чи поганою. Бо буває так, що люди щитом від ненависті до людства стають. Невідомо, коли настане твоя черга, дитино. Бо є звірі, котрі без цього не можуть — без ненависті, цукування, вбивств»... І пояснила, чому мама знеособила тоді Соњу, коли «квартирант» побачив її на фотокартці. Хотіла вберегти.

...3 2014 року українці стали тим самим «щитом від ненависті до людства», і тільки міжнародне розуміння спільнотою відповідальності, єдності та спротиву злочинам проти людяності можуть

“
27 січня — день пам'яті про тих, хто загинув; день вдячності до тих, хто рятував.

не допустити того, щоб з'явилася ще одна дата, ще один привід для пам'яті, спокути, вшанування та скорботи.

Бути дорослими та відповідальними важко. Оманливо думати, що ти завжди є захищеним чи захищеною належністю до більшості.

Я хочу, щоб ми всі усвідомили, що в будь-який момент кожен із нас може сприйматися як незручна меншина, стати щитом від ненависті, вмиряти та відчувати ненависть більшості через свою ідентичність.

27 січня — день пам'яті про тих, хто загинув; день вдячності до тих, хто рятував.

... **Людмила Василівна була похована з блакитною стрічкою у волоссі. Стрічка посивіла, як і Милка, але цю блакіт'ю обов'язково помітить і знайде Соња, якщо дійсно вірити і бути небайдужою людиною.**

ПОНЕДІЛОК, 4 ЛЮТОГО

1+1

- 06:30, 07:10, 08:10, 09:10 «Сіданок з 1+1»
07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 16:45, 19:30 ТСН: «Телевізна служба новин»
09:30, 10:55, 12:20 «Одруження наосліп»
13:00 «Міняю жінку 5»
14:45 «Сімейні мелодрами»
15:45, 17:10 Т/с «Мое чуже життя»
19:20 «Секретні матеріали 2019»
20:15 X/ф «ПІСЛЯЗАВТРА»
22:45 «Одруження наосліп 5»

Таємничі Америка
00.30 Підроблені истории

K-1

- 06:30 «TOP SHOP»
07:40 M/с «Каспер»
08:25 M/ф «Земля до початку часів 7: Камінь Холодного Богню»
09:50 M/ф «Воруши ластами, Семім»
11:15 Т/с «Пригоди Геркулеса»
13:50 «Вірю не Вірю»
14:40 «Орел і Решка. Морський сезон»
15:40, 21:00 «Орел і Решка. Перезавантаження. Америка»
17:40 Т/с «Доктор Хаус»
23:00 X/ф «ОДЕРЖИМІСТЬ»

2+2

- 06:00 Мультфіلمи
08:00 «Помста природи»
09:25, 18:15 «Спекор»
10:05, 18:50 «ДжедАй»
10:45 Т/с «Менітеські війни. Харків»
14:45 X/ф «ХРАМ ЧЕРЕПІВ»
16:40 X/ф «БРОНЕЖИЛЕТ»
19:25 Т/с «Опер за викликом-3»
20:30 Т/с «Опер за викликом-4»
21:35, 23:20 Т/с «Кістки-6»

ZIK

- 07.00 Перші про головне. Ранок. Дайджест 07.20 Вихід в Україні 08.00, 09.00, 11.00 Перші про головне. Ранок. Новини 08.20, 09.10 Д/ф «Дзеркало історій 10.00, 11.20, 13.20, 16.15, 17.20, 18.15 Перші про головне. Коментарі 12.00 Доказ 13.00, 15.00 Перші про головне. День. Новини 15.20 Міжсвітом 16.00 Перші про головне. День. Дайджест 17.00, 19.00 Перші про головне. Вечір. Новини 18.00 Перші про головне. Вечір. Дайджест 19.15 VOX ROPU 20.00 HARD з Влащенко 21.00, 06.20 Перші про головне. Підсумки 21.40 Gra Z vogiem 22.30 Gra в класику з Сергієм Рахманіним 23.30 Исторична правда з Вахтангом Кіліані 03.00 Художній фільм

ІНТЕР

- 02.45 «Три сестри» 04.10 «Орел і Решка. Морський сезон»
05.00 «Top Shop» 05.30, 22.45 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10 Ранок з Інтером 09.20 «Одруження наосліп» 10.00 «Міняю жінку 5»
11:05 «Сімейні мелодрами» 12:45, 17:00 Т/с «Мое чуже життя» 15:45, 17:00 Т/с «Секретні матеріали 2019»
19:20 X/ф «Джон Йік»
22:45 «Секретні матеріали 2019»
05:30 T/с «Коли ми вдома. Нова історія»
07:45 Містичні історії з Павлом Костянтином 16+
09:30 МастерШеф 12+
13:00 Хата на тата 12+
17:30, 22:00 Вікна-Новини
18:00 Слідство ведуть екстрасенси 16+
20:00, 20:55 Т/с «За вітровою»
22:50 Т/с «Закохані жінки»
23:55 Давай поговоримо про секс 16+

НОВИЙ КАНАЛ

- 06:30, 07:10, 08:10, 09:10 Ранок з Україною
07:00, 08:00, 09:00, 15:00, 19:00, 23:00 Сьогодні
09:30 Зірковий шлях
11:50 X/ф «ВОЛОДАР СТИХІЙ»
13:50 X/ф «ПРОРОК»
15:50 Ревізор
18:00 Страсії за Ревізором
21:00 X/ф «СМОКІНГ»
23:00 X/ф «РОЗБІРКИ У БРОНКСІ»

СТБ

- 06:00 Абзац
07:49, 09:44 Kids Time
07:50 X/ф «ЙОКО»
09:45 X/ф «ЗАБОРОННЕ ЦАРСТВО»
11:50 X/ф «ВОЛОДАР СТИХІЙ»
13:50 X/ф «ПРОРОК»
15:50 Ревізор
18:00 Страсії за Ревізором
21:00 X/ф «СМОКІНГ»
23:00 X/ф «РОЗБІРКИ У БРОНКСІ»

МЕГА

- 06:00 Бандитська Одеса 08.00, 13.45 Правда життя 09.05, 16.45 Невідомий океан 10.05, 17.45 Азія класу люкс 10.55 Код доступу 11.55 Містична Україна 12.40, 19.40 Речовий доказ 14.55, 23.35 Секрети другої світової 15.50, 21.45 Річкові монстри 18.45, 20.50 Секретні території 22.35

ІСТВ

- 05:50 T/с «Коли ми вдома. Нова історія»
07:50 Містичні історії з Павлом Костянтином 16+
10:20 МастерШеф 12+
13:30 Хата на тата 12+
17:30, 22:00 Вікна-Новини
18:00 Слідство ведуть екстрасенси 16+
20:00, 20:55 Т/с «За вітровою»
22:50 Т/с «Закохані жінки»
23:55 Давай поговоримо про секс 16+

ІНТЕР

- 02.15 «Три сестри» 03.30, 18.00, 19.00 Ток-шоу «Стосується кожного» 04.15, 20.00 «Подобробіць» 05.00 «Top Shop» 05.30, 22.50 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 17.40 Новини 07.10, 08.10 Ранок з Інтером 10.10 Т/с «Згадати молодість» 12.25 X/ф «НЕПРИБОРКАНИЙ» (16+) 14.50, 15.50, 16.45, 01.35 «Речі» 21.00 Т/с «Мереживо долі» (16+) 00.30 Т/с «Тайся» (12+)

ІКТВ

- 05:35, 20:15 Громадянська оборона
06:30 Ранок у великому місті
08:45, 12:45, 15:45, 18:45, 21:00 Факти
09:15, 19:20 Надзвичайні новини
10:00 Проремось!
10:55, 17:00 Антизомбі. Дайджест
11:50, 13:20 X/ф «ОСТРІВ ГОРЛОРІЗІВ»
13:55 Т/с «Бібліотекарі»
16:10, 21:20 Т/с «Розтін покаже»

К-1

- 06:30 «TOP SHOP»
07:40 M/с «Каспер»
08:00 T/с «Дорогий доктор»
09:40 T/с «Пригоди Геркулеса»
10:00 «Вірю не Вірю»
13:50 «Вірю не Вірю» 23.00
14:45 «Орел і Решка. Морський сезон»
15:45 «Сімейні мелодрами»
16:45 «Секретні матеріали 2019»
19:20 X/ф «Джон Йік»
22:45 «Секретні матеріали 2019»
05:20 T/с «Коли ми вдома. Нова історія»
07:45 Містичні історії з Павлом Костянтином 16+
09:30 МастерШеф 12+
13:00 Хата на тата 12+
17:30, 22:00 Вікна-Новини
18:00 Слідство ведуть екстрасенси 16+
20:00, 20:55 Т/с «За вітровою»
22:50 Т/с «Закохані жінки»
23:55 Давай поговоримо про секс 16+

ІСТВ

- 05:35, 20:15 Громадянська оборона
06:30 Ранок у великому місті
08:45, 12:45, 15:45, 18:45, 21:00 Факти
09:15, 19:20 Надзвичайні новини
11:55, 13:20 X/ф «ДОРОЖНАЯ ПРИГОДА»
14:05 T/с «Бібліотекарі»
16:15, 21:20 T/с «Розтін покаже»
21:35, 23:20 T/с «Кістки-6»

ІКТВ

- 06:30, 07:10, 08:10, 09:10 «Сіданок з 1+1»
07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 16:45, 19:30 ТСН: «Телевізна служба новин»
09:30, 10:55, 12:20 «Одруження наосліп»
13:00 «Міняю жінку 5»
14:45 «Сімейні мелодрами»
15:45, 17:10 Т/с «Мое чуже життя»
19:20 «Секретні матеріали 2019»
20:15 X/ф «ПІСЛЯЗАВТРА»
22:45 «Одруження наосліп 5»

ІНТЕР

- 02.15 «Три сестри» 03.30, 18.00, 19.00 Ток-шоу «Стосується кожного» 04.15, 20.00 «Подобробіць» 05.00 «Top Shop» 05.30, 22.50 «Слідство вели... з Леонідом Каневським» 07.00, 08.00, 09.00, 11.00 Ранок з Інтером 10.10 Т/с «Згадати молодість» 12.25 X/ф «СМЕРТЬ НЕГДИНА» (16+) 14.50, 15.50, 16.45, 01.35 «Речі» 21.00 Т/с «Мереживо долі» (16+) 00.30 Т/с «Тайся» (12+)

ІКТВ

- 05:35, 20:15 Громадянська оборона
06:30 Ранок у великому місті
08:45, 12:45, 15:45, 18:45, 21:00 Факти
09:15, 19:20 Надзвичайні новини
11:55, 13:20 X/ф «ДОРОЖНАЯ ПРИГОДА»
14:05 T/с «Бібліотекарі»
16:15, 21:20 T/с «Розтін покаже»
21:35, 23:20 T/с «Кістки-6»

ІКТВ

- 06:30, 07:10, 08:10, 09:10 «Сіданок з 1+1»
07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 16:45, 19:30 ТСН: «Телевізна служба новин»
09:30, 10:55, 12:20 «Одруження наосліп»
13:00 «Міняю жінку 5»
14:45 «Сімейні мелодрами»
15:45, 17:10 Т/с «Мое чуже життя»
19:20 «Секретні матеріали 2019»
20:15 X/ф «ПІСЛЯЗАВТРА»
22:45 «Одруження наосліп 5»

ІКТВ

- 05:35, 20:15 Громадянська оборона
06:30 Ранок у великому місті
08:45, 12:45, 15:45, 18:45, 21:00 Факти
09:15, 19:20 Надзвичайні новини
11:55, 13:20 X/ф «ДОРОЖНАЯ ПРИГОДА»
14:0

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

Чотири горшки – і все галушки!

Так-так, не дивуйтесь, ці традиційні українські наїдки можуть бути такими різними, що й чотирьох баняків не вистачить... Ми ж пропонуємо нині не просто приготувати галушки, а зробити їх оригінальними складниками перших страв, без яких ніяк не обійтися холодної пори

НІМЕЦЬКИЙ СУП ІЗ КВАСОЛЕЮ, ГРИБАМИ ТА КЛЬОЦКАМИ ШПЕЦЛЕ

Навариста, смачна й ароматна перша страва з особливими галушками. Завдяки мінеральній воді вони надзвичайно м'які й легкі. Ще одна перевага такого супу в тому, що після нього вже не треба думати про другу страву. Він дуже ситний – однієї порції вистачає, щоб пообідати

Інгредієнти: 3 л бульйону, 2 скл.

білої квасолі, 1 велика цибулина, 1

велика морква, 3 ст. л. томатного соусу, 300 г грибів (лісові заморожені або печериці), 5–6 картоплин, зелень петрушки і кропу, чорний мелений перець, лавровий листок, сіль, 3 зубки часнику; для кльоцків – 1 яйце, 70–80 мл газованої мінералки, борошно, сіль.

Приготування. Яйце збити з мінеральною водою та сіллю, всипати борошно, постійно помішуючи (тісто має бути не дуже густим, за консистенцією подібним до густої сметани або грецького йогурту; коли його розмішуюшь виделкою, воно немов тягнеться за нею).

У каструлі з киплячим бульйоном зварити квасолю до напівготовності. Моркву натерти на терці, цибулю нарізати кубиками. Гриби підсмажити на сковорідці, всипати до них картоплю, натерту на грубій терці, посолити. Смажити 7–10 хвилин. Додати цибулю й моркву, перемішати й тушкувати все разом до напівготовності овочів. Додати томатний соус, вичавлений часник, перець, знову ретельно розмішати і тушкувати 5 хвилин. Киплячий суп приправити засмажкою, лавровим листком, за потреби досолити.

Тісто в суп пропустити через грубу тертку або друшляк із великими вічками. Як тільки кльоцки спливуть, страва готова. Подавати, посыпавши зеленню.

Фото Світлани Яськової.

СУП ІЗ РЕБЕРЦЯМИ ТА СИРНИМИ ГАЛУШКАМИ

Страва сподобається любителям сиру. Кльоцки виходять ніжними, пухкими й дуже смачними

Інгредієнти: 300 г свинячих реберців, 5–6 картоплин, 2 моркви, 1 цибулина, зелень, спеції, перець, сіль; **для галушок** – 1 яйце, 100 г борошна, 50 г твердо-го сиру.

Приготування. Зварити м'ясний бульйон із реберців, додати нарізану кубиками картоплю. Цибулю покраїти кубиками, моркву натерти на терці, зелень дрібно посікти. Спесерувати овочі на олії й додати у суп.

У мисці змішати натертий на дрібній терці сир, яйце і борошно, посолити й замісити тісто (не рідке, але й не дуже густе, щоб галушки не були «гумовими»; воно має «важко» падати з ложки). У киплячий суп викладати тісто, набираючи по половинці чайної ложки (адже при варінні галушки значно збільшуються у розмірі). Щоб тісто добре зісковзувало з ложки, перш ніж його набирати, треба щоразу занурювати її у бульйон. Наприкінці додати зелень, посолити й поперчiti до смаку. Коли всі галушки спливуть на поверхню, поварити їх ще 3–5 хвилин і зняти каструлю з вогню. Подавати суп, притрусили зеленню, можна зі сметаною.

Фото ye.ua.

Фото de.freepik.com.

СУП ІЗ ЗЕЛЕНОГО ГОРОШКУ З ЧАСНИКОВО-СИРНИМИ РУЛЕТИКАМИ

Н е з в и - чайна, але на-прочуд смачна перша страва. Рулетики мають оригіналь-ний вигляд у супі, а після того, як ску-штуєш їх, хочеться попросити добавки.

Інгредієнти: 0,5 кг м'яса, 0,5 кг карто-плі, 2 скл. молодого горошку (можна замо-роженого), 1 морква, 1 цибулина, лавро-вий листок, петрушка, чорний перець, сіль. Для рулетіків – шматочек тіста, як на вареники, 1–2 ст. л. вершкового масла, 3 зубки часнику, кріп, прованські трави, сіль, сир сулугуні.

Приготування. М'ясо зварити до го-товності, дістати, охолодити. У киплячий бульйон покласти картоплю, порізану кубиками, і лавровий листок. Повернути варене м'ясо в кастрюлю. Зробити засмажку з цибулі й моркви, вкинути її в суп. Дода-ти горошок (розморожувати не потрібно), посолити, поперчiti. До м'якого масла додати пропущений через прес часник, дрібно посічений кріп, прованські трави та сіль. Ретельно розмішати, замісити м'яке еластичне тісто. Розкачати його в ковбаску, а її – в прямоугольну паяничку, яку змастити масляно-часникою сумішшю, зверху за-терти сиром сулугуні, далі згорнути руле-тиком і нарізати шматочками завширшки 1,5–2 см (краї рулетіків ретельно поза-щупати). Вкинути рулетики в суп і варити до готовності. Наприкінці додати зелень петрушки й одразу ж подавати.

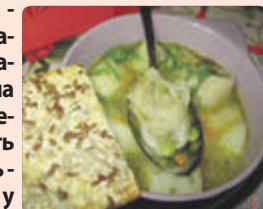

Фото ye.ua.

СЕЛЯНСЬКА ЗАТИРУХА

Фото Світлани Яськової.

Її можна варити не лише на м'ясному буль-йоні, але й на овочевому чи грибному. Родзинка страви – в незвичній бо-рошняній крихті, яку іно-ді називають «лінивою локшиною»

Інгредієнти: 400 г куря-тини, 6–7 картоплин, 1 цибу-лина, 2 моркви, 1 маленький корінь селери, сіль та перець, куркума, зелень петрушки, лавровий листок; для тіста – 1 яйце, 150 г борошна.

Приготування. Курятину порізати, помити й поставити варитися на маленький вогонь. Після закипання бульйону зняти піну й посолити.

Борошно та яйце добре перемішати руками, потираючи долоні одна об одну, щоб утворилася крихта середньої фракції.

Через півгодини від початку кипіння бульйону вийняти м'ясо й відділіти його від кісток. Дрібно нарізати цибулю, одну моркви натерти на терці. Спесерувати овочі на олії. Другу моркви покраїти невеличкими кубиками. Так само подрібнити корінь селери. Картоплю почистити, нарізати брускочками та додати в бульйон. Коли все закипить, всипати селеру й кубики моркви. Поварити ще хвилин 10–15, тоді додати в суп засмажку, спеції, лавровий листок. За потреби досолити. Покласти у бульйон порізану варену курятину. Приготовану борошняно-яечну крихту просіяти крізь сито, щоб позбутися зайвого борошна. Всипати вміст сита у киплячий суп. Варити на слабкому вогні ще 10 хвилин. Наприкінці покласти подрібнену зелень і вимкнути вогонь.

Фото WomanAdvice.ru.

СУП ІЗ ФРИКАДЕЛЬКАМИ Й ГАЛУШКАМИ

Чудова не лише на вигляд, а й на смак апетитна і ситна перша страва

Інгредієнти: 3 л м'ясного бульйону, 400 г фаршу, 350 г картоплі, 100 г борошна, 2 яйця, 1 цибулина, 1 морква, 2 ст. ложки панірувальних сухарів, олія, лавровий лист, зелень кропу і петрушки, чорний мелений перець, сіль.

Приготування. У м'ясний бульйон всипати картоплю, нарізану соломкою, довести до кипіння, варити 10–15 хвилин. М'ясний фарш змішати з яйцем, панірувальними сухарями, поперчiti, посолити і ретельно вимісити до одно-рідності. Сформувати фрикадельки, злегка обсмажити їх на олії і вийняти на тарілку. Для приготування галушок в борошно вбити одне яйце, посолити, ретельно перемішати, тісто має вийти густе. Цибулю і моркву почистити, нарізати, спесерувати на олії. У каструлі з супом покласти фри-кадельки, цибулю та моркву, довести до кипіння на помірному вогні. Додати лавро-вий лист, поперчiti і посолити, вари-ти 10 хвилин, а тоді, змочуючи в холодній воді чайну ложку, викласти галушки в киплячий суп і варити до готовності. Подавати гарячим, притрусили посіченою зеленню кропу і петрушки.

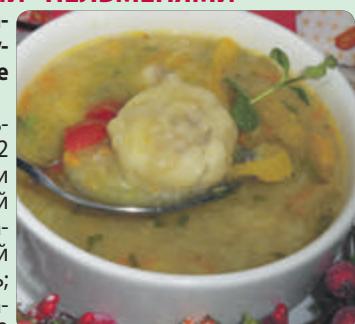

Фото Світлани Яськової

СУП ІЗ «ЛІНИВИМИ» ПЕЛЬМЕНЯМИ

Цей рецепт – чудова альтерна-тива: простий і швидкий у приготу-ванні, а пельмені виходять нічим не гірше за класичні

Інгредієнти: 3–4 л м'ясного буль-йону, 300–400 г фаршу, 2 моркви, 2 цибулини, 5–6 картоплин, 2 помідори (можна заморожені), 1 болгарський перчик (також можна використати заморожений), лавровий листок, чорний перець, хмелі-сунелі, карі, сіль, зелень; **для тіста** – 0,5 скл. газованої води, 1 ма-леньке яйце, по дрібці солі та цукру, 2 ст. л. олії, 2 скл. борошна.

Приготування. Замісити тісто й залишити його на 20–30 хвилин. Фарш змішати з натертого цибулею, посолити, поперчiti й ретельно вимісити.

На сковорідці обсмажити другу цибулину, потім додати терту моркву, злегка спесерувати. Додати нарізані кубиками помідори та смужки бол-гарського перцю. Тушкувати 2 хвилини, поперчiti та посолити, посыпавши спеціями.

Залити бульйоном, за необхідності додати воду й довести до кипіння. Покласти лавровий листок. Картоплю дрібно нарізати й додати в суп. Варити до напівготовності картоплі. Розкачати тісто в тонкий прямоугольник, виложити зверху фарш і розрівнати його по всій поверхні. Скутити в щільний рулет і нарізати скибочками. Склести шматочки на обробну дошку, притрущені борошном. Вкинути їх у киплячий суп і варити до спливання. Наприкінці всипати дрібно посічену зелень. Дати настоятися 10 хвилин і подавати на стіл. Смакуватиме такий супчик зі сметаною, сухариками, часником.

● «ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»

«Дякую, що підштовхнули до прочитання ще однієї цікавої книги...»

І ми вам дякуємо, що, подружившись із «Цікавою газетою на вихідні», ви розширюєте свій кругозір і стаєте духовно багатшими. А то сиділи б собі біля екранів телевізорів, дивилися на каналах олігархів солодкі виступи їхніх ставленників-кандидатів, які навчилися вішати бідним українцям локшину на вуха, і пускали б слізу, мовляв, «які вони бідненькі-безкорисливі, проти корупції, чесною працею наскладали тільки на реєстрацію кандидата на булаву 2,5 мільйона гривень». А так доводиться і дітей-онуків відривати від «Фейсбука» і просити їх: «Ану натисни мені в «Гуглі»: «ТОП українських книжок 2018 року!»! І коли знаходите відповідну книгу та берете її читати — в цей час локшина сама спадає з вух і включається розум... Хіба не так?

Грицько ГАРБУЗ

Ой, щось Остапа, тобто Гарбуза, по-неспло... Час нагадати завдання туру, на яке цього разу відповідали наші читачі.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 2 (2019)

Одразу скажу: запитання навіяла одна з ТОП українських книжок 2018 року. Психологічний трилер письменника з ім'ям святого і прізвищем, що нагадує зменшено-пестливе жіноче ім'я...

Там є епізод про романтику студентських років. Перші побачення. Під час одного з них головна героїня несподівано ринулась колекціонувати предмети, які, на її думку, стануть не лише їм у пригоді, а й будуть щастливим спогадом-соном для улюблених, але не для нормальних. Без сумніву, ви теж таким займались...

Натомість герой відмовляє її це робити з питань антисанітарії і залишення слідів на предметах, з якими буде пов'язане їхнє подальше співіснування. Романтичне ж дівча не здавалось і відало приблизно таку тираду: вони ж є близькими родичами, ім'я знайдеться що скажати-згадати, а від усного правильного і стерильного життя стає нецікавим, тому є у найрозвинутіших країнах Європи — велика кількість самогубств...

Що за предмети, які збирала дівчина, заховані в гарбузі?

Правильну відповідь — слова «Листя», «Листочки», «Опале листя» — вказало 10 учасників. Але переможців має бути лише два. Тому згідно із жеребуванням, яке провела неймовірно чарівна жінка і професіонал своєї справи — начальник сектора з передплати та газетного роздрібу відділу поштових послуг Волинської дирекції ПАТ «Укрпошта» Галина Іванівна Швабюк, по 100 гривень від «Цікавої газети на вихідні» отримають дві волинянки: Марія Терпелюк із селища Ратне («Не буду приховувати — основним джерелом інформації став надійний друг — інтернет»). Я дуже люблю читати, особливо новинки, тому здогадатись, що автор книги — Андрій Любка — було нескладно. А ось сам трилер ще не читала, тому трохи пошуку в мережі — і електронний уривок був уже знайдений. Дякую за те, що підштовхнули до прочитання ще однієї цікавої книги! і Лариса Семко із села Лобачівка Горохівського району («Звісно, що можна збирати на романтичній прогулці, якщо не квіти чи листочки? Вони ж такі всі різні й чудесні! А закладки з листочків усі в дитинстві робили, гербарії у школу збирави... Але допомогли мені

● ЦЕ ЦІКАВО!

Фото Youtube.com

«А листочки будуть для улюблених...»

Уривок із психологічного трилеру Андрія Любки «Твій погляд. Чіо-Чіо-сан»

Жовтень вичісував із дерев сухе листя. Ралука зупинилася, передала мені свій наплічник, а сама пірнула між дерев. Бігала, підбираючи листочки, підносячи їх угору й роздивляючись візерунки. Я з подивом спостерігав за нею. Кілька разів вона підводила на мене очі й усміхалася. Мені ледь вдалося себе стримати, щоб не приєднатися до Ралуки. В останній момент я зупинився, бо це виглядало б ідіотично.

Книжка, папір — це дерево, тому листок — це можливість для сторінки побачити сон про своє повнокровне життя, це її щасливий спогад...

... Для чого тобі це листя?

— Воно ще таке сухе й чисте, треба назбирати, доки дощ не випав, будемо використовувати як закладки в книжках.

— Нормальних закладок тобі вже не вистачає?

— Нормальні закладки — для нормальних книжок, а листочки будуть для улюблених... Книжка, папір — це дерево, тому листок — це можливість для сторінки побачити сон про своє повнокровне життя, це її щасливий спогад...» ■

відшукати відповідь онучата в Інтернеті, бо «Твій погляд. Чіо-Чіо-сан» у нас в селі нема. Але той уривок, що прочитала, мене заінтригував, особливо глибока розмова двох молодих людей. Буду шукати цю книгу Андрія Любки...»).

Пані Марію і пані Ларису просимо надіслати на адресу редакції копії першої та другої сторінок паспорта, а також ідентифікаційного коду.

А ось переможця серед найкращих історій про пошуки відповіді, за яку можна отримати 150 «гривеників», цього разу не буде, бо жодна із запропонованих читачами нас нічим особливим не вразила. Сподіваємось, що наступного разу ви здивуєте Грицька Гарбуза і полегшите йому роботу. З такою надією і оголошую нове завдання.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 5 (2019)

Розпочнемо із чоловічих імен: Сава, Святослав, Петро, Григорій, Сергій, Яків, Стефан-Адам, Михайло, Володимир. А тепер назовемо жіночі: Анастасія, Глафіра, Малуша, Марія-Магдалина, Катерина, Рогніда, Олена, Пелагея, Марія. Якщо правильно скласти їх шлюбними парами, то дізнаєтесь, яких відомих людей вони батьки.

І ці їхні славні нащадки час від часу нині «заходять» до вашої оселі. А ще частіше, скажете, «на жаль, відходять». Якщо «приходить» одночасно кожен, то з'являються три «вісімки» — число, що символізує боротьбу із силами зла і хаосу... Тому краще «ласкаво просимо», ніж «до побачення»!

Але в гарбузі ми заховали світлину-символ лише третього за рахунком «нащадка», який з'явився в цих пар.

До речі, слово-підказка до слів нинішньої загадки точно є на перших двох сторінках сьогоднішнього випуску.

Чий портрет ми заховали у гарбузі?

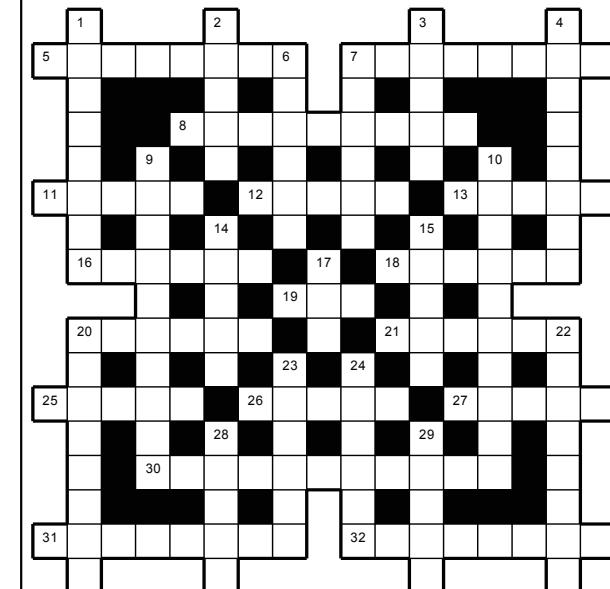
Відповідь треба надіслати до 13 лютого 2019 року тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: 0501354776 і 0672829775 (наприклад: «М'яч», «Три богатирі», «Марина Бойко»).

Увага: з одного номера можна відправляти лише одне sms! Цей номер і братиме участь у жеребкуванні при розіграші призових 200 гривень, якщо правильно відповідей буде більше двох.

А ще спеціальний приз — 150 гривень — отримає той, хто в листі на поштову адресу (43 025, Луцьк, просп. Волі, 13) чи електронну (tsikava.gazeta@gmail.com) найяскравіше опишеть, як шукав чи шукали правильну відповідь.

До зустрічі!

КРОСВОРД

По горизонталі: 5. Частина вуздочки. 7. Рух льоду навесні. 8. Давня одиниця маси. 11. Ділянка стіни з мальовничим зображенням. 12. Стародавній струнний музичний інструмент. 13. Отруйна змія. 16. Футбольна команда із польського Забже. 18. Тепле покривало. 19. Найгуманніший у світі. 20. Лісові ягода. 21. Речовини, які виділяють рослини при механічному пошкодженні корі. 25. Час збирання врожаю. 26. Знатні дворяні Русі. 27. Частина рушниці. 30. Чорноморський оселедець. 31. У грецькій міфології богиня кохання і вроди. 32. Гравець у футболі.

По вертикали: 1. Дерев'яна метальна палиця, що при киданні повертається до металника. 2. Спортсмен, який займається силовими вправами. 3. Небесне світило. 4. Батьківщина. 6. Дитяча інфекційна хвороба із сильним кашлем. 7. Зсув снігу з гори. 9. Український поет, прозаїк, автор роману «Московіада». 10. Легкий головний убір моряків, рибалок. 14. Рослина з виткими або чіпкими стеблами, росте переважно в тропічних лісах. 15. Український народний танець. 17. Баранячий горох. 20. Рельєф земної поверхні. 22. Церковний живопис. 23. Сільськогосподарське знаряддя. 24. Вулеводень, газ. 28. Розгульний банкет. 29. Горілка у німців.

Склад Микола ДЕНИСЮК, с. Щитинська Воля Ратнівського району.

Відповіді — у наступному номері

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД ВІД 24 СІЧНЯ

По горизонталі: 5. Ельдорадо. 8. Кімоно. 9. Нектар. 12. Фасон. 13. Газда. 14. Зірка. 17. Марафон. 18. Гіменей. 19. Стамбул. 21. Дефіцит. 25. Окунь. 26. Фобос. 27. Купік. 30. Сироко. 31. Ексцес. 32. Акротерій.

По вертикали: 1. Ілон. 2. Адвокат. 3. «Гранада». 4. Едикт. 6. Пірога. 7. Галіфе. 10. Галактика. 11. Акредитив. 15. Конус. 16. Бісер. 20. Мундир. 22. Ігумен. 23. Хоботок. 24. «Локерен». 28. Сотка. 29. Осмій.

УСМІХНІТЬСЯ!

:))) :))

Найкращий день — це ЗАВТРА. Завтра ми всі займемося спортом, візьмемося за навчання, старанно працюватимемо, кинемо пити чи курити, почнемо читати якусь книгу, перестанемо жерти після шостої вечора... Але що не прокинешся — постійно СЬОГОДНІ!

:))) :))

— Відколи ви почали захоплюватися парашутним спортом?

— Чесно кажучи, як тільки побачив, що горить і другий двигун...

:))) :))

Дівчинка прийшла зі школи і показує батькові щоденник. — Молодець, — хвалить він доньку за оцінки. — А це що таке?

— Зауваження, тату, — зінтилася дитина. — Вчителька каже, що я балакаю безупинно, й обієє вжити заходів. Підпишися, що ти бачив...

Батько ставить підпис у щоденнику і робить приписку: «Якщо ваші заходи допоможуть, неодмінно повідомте. Я їх випробую на своїй дружині».

● З ВИСОТИ ДУШІ

Іноді я виловлюю один такий холодний шматочок і граюся ним, розчиняючи на язичку.

Просто спалила фату...

Поки розчиняється цукор в моїй каві, я дивлюся у вікно, за яким — зима. Чорні на білому — гілки дерев, здіймаючись до неба, зараз здаються розгалуженням судин чи нервів — завмерлим, ні тобі пульсу, ні імпульсів, які би передавали сигнал звідкись кудись. Малюнок у вікні незмінний, пронизливо холодна графіка

Ші МУР, оповідання із серії
#покиророзчиняєтьсяцукор

Mій демон навіщось кидає лід у свій віскі, ніби в світі без того мало людини.

— Гасиш внутрішній во-
гонь? — запитую.

— Ні, просто так захотіло-
ся, — відповідає він, посміхаю-
чись. — Здається, так ти завж-
ди пояснююш усі свої безглуз-
дих вчинки.

— Зрештою, — киваю-
я на знак згоди, — таке пояснен-
ня не краще і не гірше за інші.
Чи бажання — не підстава для

воного вийшло якось банально. Невагома тканина поплавилася і скrapала на землю, лишивши дротяний каркас, який, коли він вистиг, я скрутила і викинула в смітник. Не відчувала нічого. Ні жалю. Ні якогось піднесення. Просто спалила фату. Яка вже нічого не означала.

Наступною мені почала до-
шкуляти подушка. Кілька років вона всотувала мої слізни, гіркі думки, злість і розpac — і, мабуть, набралася того вщерть. Відтак її необхідно було позбутися. Задумавшись над способами знищення подушок, переповнених негативом, віршила, що реально все ускладню. Взяла ту подушку і просто викинула.

З'ясувалося, знищити пам'ять про історію, яка довго обростала матеріальним, — легко.

Але коли у тебе жодного матеріального об'єкта, який нагадує про когось, самі лиши емоції, відчуття, вірші, пам'ять на рівні клітин — що знишиш тоді?

— Ну от, що за дивне бажання все нищити? — у відповідь на мої думки запитує демон. — Випалиш пустелю — що лишитися?

— Не знаю. Пустеля. Чи то не найкраще місце для чогось нового?

Мій демон мовчить, калатає лід у бокалі з віскі і дивиться у вікно.

Поки у тебе такий настрій, можемо піти надвір спалити якесь імпровізоване опудало зими, — зненацька пропонує він. І підморгне: нехай уже весна.:) Чи то ще рано для таких ігрищ?

Можемо спалити тому, що нам так хочеться, — сміюся я. — Цим же ми виправдовуємо усі свої безглузді вчинки?

Він киває на знак згоди і йде по запальничку.

І поки горить вогонь, про-
сто милуюся його язичками,
які злизують те, чого я хочу
позбутися...

● ШПАРГАЛКА ДЛЯ ДВОХ

Етика розлуки: не бреши, не мстися, не знецінуй того, що було!

У кожного з нас — своя правда, але...

Вікторія КЕЙЛІН,
журналіст, психолог,
педагог

Хтось, розлучаючись із партнером, негайно знаходить в очах близьких, рідних німб святого великомученика, а комусь дістаються диявольські роги й копита. Хто з чим залишиться — лише питання піару і грамотно вибудуваної кампанії із зачленення на свій бік союзників-друзів, родичів і навіть підписників. При цьому найчастіше геть ігнорується той незаперечний факт, що у стосунках відповідальність на партнерах завжди лежить порівну.

«А як же жертва?» — запитаєте ви. По-перше, я веду мову про партнерські стосунки, а зв'язок із жертвою апріорі не є таким. По-друге, якщо «жертва» не сидить на ланцюзі в сирому підвальні, у неї завжди є вибір. І мене не вражають історії про те, що «немає куди йти». Краще в нікуди — в ніч, у сніг, в комірчину для швабр, але не залишатися і не терпіти те, що приносить біль і відчай. А якщо ви вважаєте, що «можна і потерпіти» — аби в теплі, то, як я вже сказала, це ваш вибір.

Але повернемося до нашої теми. Є в стосунках яксь подоба «медалі за звитягу» — френдзона, яку вручають тим, котрі, «розлучивши», залишилися друзями». Френдзона —

паєте йому повну миску «Віскасу» і дозволяєте спати в своєму ліжку. Ви разом виходите у світ, без страху чухаєте йому живіт, і здивована публіка захоплюється гармонією, яка панує у ваших стосунках. Вам здається, що ви ніяк не обмежуєте його свободу, і тигр вас навіть любить — наскільки дикий звір взагалі здатний любити причину своєї неволі. Він ігнорує бажання вбивати і зусиллям волі давиться заради вас «Віскасом».

Як ви думаєте, чи надовго вистачить цієї ідилії? У якийсь момент тигр зірветься і втече з цих дійсно токсичних для

ЯК ГІДНО РОЗІЙТИСЯ: 5 «НЕ»

1. НЕ БРЕШИ. Не говори дурниць і гідот про свого колишнього партнера. Єдиний, кого це виставляє в непривабливому світлі, — це ти сам.

2. НЕ МСТИСЯ. Хоч би як було болісно зараз, помста не приведе ні до чого доброго. Вона лише зв'язуватиме тебе по руках і ногах, заважаючи рухатися далі. Найкращий спосіб «поквитатися» — це відпустити ситуацію і бути щасливою.

3. НЕ ПАТЯКАЙ ПРО ОСОБИСТІ ПОДРОБИЦІ ЖИТТЯ З ПАРТНЕРОМ. Не опускайся до підлости. Якими б «гарячими» не були взаємини вашого особистого життя, не варто їх афішувати. По-перше, ти сама жила з цією людиною, а отже, ці особливості тебе не бентежили. По-друге, слухати всі, безумовно, будуть із цікавістю — але лише для того, щоб тебе ж і обговорити за твоєю спиною.

4. НЕ СТЕЖ. Не створюй собі проблем, відслідковуючи життя партнера в соцмережах. Якщо тобі необхідно щось сказати, зателефонуй йому або напиши. Висловися і постав крапку. По-перше, сталкінг не призводить ні до чого хорошого і, крім того, тягне на кримінальну відповідальність. По-друге, поки ти розглядаєш знімки його нового життя, ти втрачаєш своє

5. НЕ ЗНЕЦІНЮЙ ТОГО, ЩО БУЛО. Ні досвіду минулих стосунків, ні хороших рис колишнього партнера. Так, у вас не склалося, але у нього все ще залишилося те приголомшливе почуття гумору, яке спочатку тебе і захопило. Так, ви розлучилися, але ти навчилася кататися на гірських лижах і відкрила для себе кількох класних музикантів.

Не впевнена, що десь існує етичний кодекс розлук, але завжди є інтуїтивно зрозумілі правила поведінки. Найголовніший принцип, мабуть: не роби іншому того, що не хочеш отримати сам.

це ніби знак відмінності — ознака зрілих особистостей і правильно вибудуваних комунікацій. Особисто я грішу гарними стосунками майже з усіма своїми колишніми. З іншого благословення і згоди, зрозуміло. Але не всі розлук проходять гладко. Про когось не бажаю чути. Хтось не хоче чути про мене. І якщо людина відкрito каже, що залишилася друзями не вийде, необхідно поважати позначені кордони і не нав'язуватися. Інакше однобока спроба «зберегти хоч щось» із медалі перетворюється на клеймо.

Рік у тому, що всі ми схильні розглядати стосунки лише з одного ракурсу — зі свого. Тому коли все валиться, околиці наповнюються стогонами: «Я для нього... а він, невдячний... Я їй... а вона не оцінила...» Але мало

хто здатний зрозуміти: те, що видається нам добром, для партнера дійсно може виявится «токсичним».

Уявіть, що ви з найблагородніших спонукань підібрали пораненого тигра — волелюбного хижака, якому треба заганяти здобич, вбивати і пожирати, поки б'ється пульс і кров гаряча. Ви вилікували його, і він до вас прив'язався. Ви вирішуєте залишити його вдома, наси-
ти

ного стосунків. І якщо ви хоч трохи розумієтесь на тиграх, ви приймете це тихо і спокійно — як констатацію факту. І зрадієте, що ваш звір отримав нарешті довгоочікувану свободу. Але біда в тому, що більшість із нас нічогісінко не тямить у тиграх і буде оплакувати свою втрату, демонструючи людям повну миску «Віскасу» і щиро дивуючись, чого йому не вистачало.

Як і на початку стосунків, визначати правила спілкування після їхнього закінчення потрібно вдвох. Ви поодинці вільні вирішувати, забути чи ні колишнього партнера. Рішення ж залишиться друзями може бути тільки обопільним. Дружба — це добро. А зробити його тому, хто цього не потребує, неможливо.

Не впевнена, що десь існує етичний кодекс розлук, але завжди є інтуїтивно зрозумілі правила поведінки. Найголовніший принцип, мабуть: не роби іншому того, що не хочеш отримати сам. І цілком можливо, що коли пристрасті вляжуться, ваш партнер сам прийде з пропозицією миру і дружби.

Якщо, звичайно, ви обидва будете дотримуватися основних принципів розлук.

Після кожних стосунків у душі залишається слід. Буде він шрамом чи суттєвим досвідом — вирішувати тобі.